

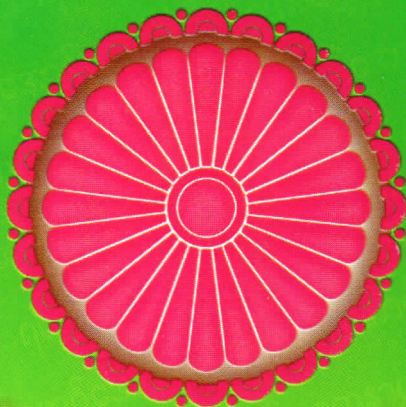
ရတနာဟင်္ဂအောင်တောရဝဗ္ဗဂိုဏ်းသမ္ဘာဏိယသီလဝတ်

မြောက်ဦးဆရာတော်

ဟောကြားအပ်သော

စွန့်နိုင်မှုစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

တရားတော်

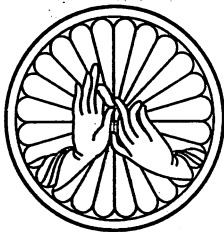
ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်ခြင်းသည်

- လက်ရှိ ဘဝတန်ဖိုးကို
နားလည် သဘောပေါက်လာခြင်း
- ဘဝ အဆင့်အတန်း မြင့်မားပြီး
အတွေးအခေါ်ကောင်းမွန်လာစေခြင်း
- စိတ်ဓါတ် ကြံ့ခိုင်ပြီး အစစအရာရာ
ခွင့်လွှတ်နိုင်လာခြင်း
- လူဖြစ်ပြီး သာသနာနှင့်
ဆုံတွေ့ရကျိုး နပ်မှန်းသိလာခြင်း
- တန်ဖိုးရှိတဲ့ဘဝကို တန်ဖိုးရှိတဲ့အချိန်မှာ
တန်ဖိုးရှိရှိ အသုံးပြုတတ်ပြီး
တရားအရသာကို လက်တွေ့ ခံစားနိုင်လာခြင်း
စသည့် လက်ငင်းအကျိုးတရားတွေ
ပြည့်စုံလာပါတယ်။

၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
ဒုတိယအကြိမ် * ၁၀၀၀ အုပ်
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
တတိယအကြိမ် * ၁၀၀၀ အုပ်

ဓမ္မဒါန

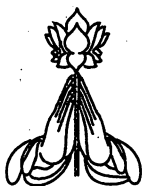

ရန်ကုန်
ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများမှ
လှူဒါန်းထုတ်ဝေသည်။

မြောက်ဦးဆရာတော်
ရတနာမာရ်အောင်တောရဓမ္မရိပ်သာများ၏ အဓိပတိ

ဟောကြားအပ်သော

စွန့်နိုင်မှုစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း
တရားတော်

စာစဉ် (၁၂)

(ယောဂီများအတွက်သာ)

သာသနာ့ ဘဗ္ဗရ၊ ကောဇာ ၁၃ရ၊ ခရစ် ၂၀၀၉

ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ အရှင်ဝါယာမိန္ဒ
ရတနာမာရ်အောင်တောရဓမ္မရိပ်သာ၊ ပုလဲမြို့သစ်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်။

မာတိကာ

၁။ ဓမ္မအင်အား စွမ်းပကား	၁
၂။ လူ့အသိ လူ့ဘဝ	၄
၃။ နှစ်သွယ်လမ်းမ	၈
၄။ ဝတ်ရည်စားသုံး ပျားပိတုန်း	၁၀
၅။ ကျေးဇူးများထုံ သံဃာ့ဂုဏ်	၁၅
၆။ လေးသွယ်ယောဂီ အလီလီ	၂၁
၇။ အလိုကြီး အမြီးပေါက်	၃၁
၈။ ငုပ်မိသဲတိုင် မြဲနိုင်ဖျားရောက်	၄၃
၉။ ချင့်ချင့်ချိန်ချိန် သုခမိန်	၄၆
၁၀။ မငဲ့မထောက် ပန်းတိုင်ရောက်	၄၉
၁၁။ ဆင်းရဲခံမှ ချမ်းသာရ	၅၃
၁၂။ ဘယ်သူမပိုင် ဘုံဆိုင်မှတ်ကြ	၆၀

၁၃။ ဆင်ခြင်တွေးဆ သင်္ခါရ	၆၃
၁၄။ သတိပညာ မွေးမြူပါ	၆၇
၁၅။ ဆုံးမစကား မလေးစား	၇၀
၁၆။ မလျှော့တဲ့ဖွဲ့ အားမာန်ခဲ	၇၄
၁၇။ စောင်းကြိုးပမာ ကျင့်သုံးပါ	၇၇
၁၈။ အစွန့်တတ်မှ အနေမြတ်	၈၅
၁၉။ မလှုပ်လှူနွှံ့ ငြိမ်ငြိမ်နေ	၈၈
၂၀။ ပေါ်တာလိုက်ရှု ငြိမ်းအေးမှု	၉၁
၂၁။ စွန့်စားမျှတ နိဗ္ဗာန်	၉၄

ဖတ်ရှုသူများသို့

တရားနဲ့ပျော်ရွှင် အို... ယောဂီသူတော်
စင်အပေါင်းတို့၊ ယခု ရရှိထားသော လူ့ဘဝ
ကြီးသည် အလွန်တရာမှ ထူးကဲလွန်မြတ်
သော ဘဝကြီးတစ်ခုပါ။ ဤဘဝမျိုး ရနိုင်ဖို့
အတိတ်ဘဝက ပါရမီ အရင်းအနှီးတွေ
အများကြီး ဆည်းပူးခဲ့ရပါသည်။ ယခုတစ်
ဖန် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်ကြီးနှင့်
တွေ့ဆုံရခြင်း၊ သာသနာတော်အတွင်းမှာ
လူအဖြစ်ကို ရရှိနေခြင်း၊ သစ္စာတရားတော်
များကို ဟောဖော်ညွှန်ပြ ဆုံးမတတ်သည့်
ဆရာကောင်းများနှင့် တွေ့ကြုံကြရခြင်း၊
မိမိတို့တွင် ကိုယ်စီကိုယ်ငှ သစ္စာတရားများ

ကို နာယူနိုင်သည့် ဉာဏ်နားပါရှိခြင်း၊ ဤ
ကဲ့သို့ အကြောင်းအရာများနှင့် တွေ့ကြုံဆုံ
စည်းရလေတော့ မိမိတို့ ကြိုးစားအားထုတ်
သလောက် နိဗ္ဗာန်ခရီးပေါက်နိုင်တဲ့ အခွင့်
ထူးကြီး ရရှိနေပါသည်။ သို့ပါသော်လည်း
ဘဝရဲ့တန်ဖိုးကို နားမလည်ကြဘဲ လောကီ
အာရုံ ကာမဂုဏ်နှင့် အချိန်ကုန်နေကြမယ်
ဆိုရင် ဘဝတန်ဖိုး မတိုးရဘဲ ဘဝတန်ဖိုး
ညှိုးသွားရပါလိမ့်မည်။ ကြုံခဲ့လှစွာသော လူ့
ဘဝကြီးမှာ ကိုယ်ကြိုက်တာ ကိုယ်လုပ်ခွင့်
ရှိပါသော်လည်း အကျိုးမရှိတာနဲ့ အကျိုး
ရှိတာတို့ကို မိမိကိုယ်တိုင် နားလည်သဘော
ပေါက်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ နားလည်သဘော
မပေါက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ လူ့ဘဝကြီးရ
ပေမယ့် တန်ဖိုးမရှိတဲ့ လူ့ဘဝကြီးရသလို
ဖြစ်မှာပါ။ ထို့ကြောင့် ဘဝတန်ဖိုးရှိလေ
အောင် ရတနာမာရ်အောင် တောရဓမ္မရိပ်

သာ ဆရာတော် ဟောဖော်ညွှန် ပြဆိုဆုံးမ
အပ်သော “စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း”
တရားတော်မြတ်ကို နာယူမှတ်သားကြိုးစား
အားထုတ်ရင်းဖြင့်...

ခွင့်သာတုန်း ရုန်းနိုင်ကြပါစေ။

ခွင့်သာခိုက် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ဆိုက်နိုင်
ကြပါစေ။

ဓမ္မောဟဝေ ရက္ခတိတိဓမ္မစာရီ

ကိုသံချောင်း (ကျောက်ဖြူ)

ဖုန်း-၀၉၈၅၂၂၀၅၉

(နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ)⁹

ဓမ္မအင်အား စွမ်းပကား

“ကဲ... တရားပဲ နှလုံးသွင်းကြမယ်။
တရားပဲ နှလုံးသွင်းကြရအောင်။ တရားနာ
ခြင်း၊ တရားနှလုံးသွင်းခြင်းသည် မိမိတို့ရဲ့
စိတ်အစဉ်မှာ အားနည်းနေတဲ့ စိတ်တွေကို
အားပြည့်စေတယ်။ နွမ်းနယ်နေတဲ့စိတ်တွေ
ကို လန်းဆန်းစေတယ်။ တရားတွေ ခဏ
ခဏ မနာကြားရရင် တရားအသိတွေ ဆုတ်
ယုတ်တယ်။ တရားတွေနာရမှ မိမိတို့ရဲ့
တရားအသိတွေ တိုးတက်တယ်။ ဒါကြောင့်
ဘုရားရှင်က ဓမ္မသဝန သုတ္တန်ထဲမှာ တရား

၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

နာတဲ့အခါမှာ မကြားဖူးတဲ့ တရားအသံ
ဓာတ်ကလေးတွေ ကြားရခြင်းကြောင့် မိမိ
စိတ်ထဲမှာ အဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အကျိုးရလဒ်
တွေရရှိနိုင်တယ်။ ဒုတိယ ကြားဖူးတဲ့ တရား
က ထပ်မံ နာကြားရခြင်းကြောင့် စိတ်ထဲမှာ
သိလိုတာတွေ ထပ်ပြီး သိခွင့်ရတယ်။
တတိယက ယုံမှား သံသယတွေဟာလည်း
ပဲ ရှင်းလင်းသွားတယ်။ စတုတ္ထက အယူ
အဆတွေ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် ဖြစ်သွား
တယ်။ ပဉ္စမက ဒီတရားတွေ နာရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
တွေဟာ စိတ်ကြည်လင်ပြီး စိတ်ချမ်းသာမှုရ
တယ်။ ဒေါသတွေ ငြိမ်းပါတယ်။ ဒါကြောင့်
တရားတော်မြတ်ကို ရှေးဘုန်းရှေးကံရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေသာ နာနိုင်ပါတယ်။ ရှေးဘုန်း
ရှေးကံမရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ တရားကို နာ
နိုင်ပါ့မလား”

(မနာနိုင်ပါဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၃

“ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
တို့တရားတွေ နာနေရတာဟာ ရှေးကုသိုလ်
ကံတရားရှိလို့ ဟုတ်ပြီလား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“အတိတ်ကုသိုလ်ကံရှိလို့ ဒီတရားတွေ
ကို နာရတာ။ ဒီတရားတွေကို ကျင့်နိုင်တာ”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“အတိတ်ကုသိုလ်ကံ မပါဘူးဆိုရင်
ဒီတရားတွေ ကျင့်လို့ရပါ့မလား”

(မရပါဘုရား)

“ကျင့်ချင်တဲ့စိတ်ကော ပေါ်နိုင်ပါ
မလား”

(မပေါ်ပါဘုရား)

“မပေါ်ပါဘူး။ ကျင့်လည်း မကျင့်နိုင်
ဘူး။ ကျင့်ချင်တဲ့စိတ်လည်း မရှိပါဘူး ဟုတ်
လား။ ကုသိုလ်မျိုးစေ့ရှိမှလည်းပဲ ဒီကုသိုလ်
တွေကို လုပ်ခွင့်ရှိတာပါ ဟုတ်လား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

လူ့အသိ လူ့ဘဝ

“ဒီကနေ့ ဝါတွင်းကာလ ထူးမြတ်တဲ့
နေ့ကလေးမှာ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်
ကြီး ဟောဖော်ညွှန်ပြတော်မူခဲ့တဲ့ တရား
တော်မြတ်ဒေသနာတော်တွေကို နားက တရား
နာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို ဉာဏ်လှည့်ပြီးတော့ သုံး
သပ်တတ်မယ်၊ ဆင်ခြင်တတ်မယ်၊ ပွားများ
တတ်မယ်၊ နှလုံးသွင်းတတ်မယ်ဆိုလို့ရှိရင်
ဟောဒီတရားနာ ပရိသတ်အပေါင်း ဒကာ၊
ဒကာမများရဲ့ စိတ်အစဉ်ထဲမှာ အကုသိုလ်
တွေ တဒင်္ဂငြိမ်းပြီးတော့ ကုသိုလ်ဓမ္မတွေ
စွမ်းအားတွေကို မရလာနိုင်ဘူးလား”

(ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား)

“ရနိုင်ပါတယ်။ တရားအသိကို နှလုံး
သားထဲမှာ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်ရင် မြင်နိုင်ပါ
တယ်။ ဟုတ်လား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၅

“ဘုန်းကြီးတို့ပရိသတ်တွေ ဘုရားရှင်
ရဲ့ အဆုံးအမတော်တွေဟာ အပြင်လောက
ကို ကြည့်ဟောတာလား၊ ခန္ဓာကြည့်ဟော
တာလား”

(ခန္ဓာကြည့်ဟောတာပါဘုရား)

“အပြင်အာရုံကို ဟောတာလား၊ ခန္ဓာ
ဖြစ်စဉ်ကို ဟောတာလား”

(ခန္ဓာဖြစ်စဉ်ကို ဟောတာပါဘုရား)

“ဟောဒီ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရဲ့ ဖြစ်စဉ်
ကို ဟောဖော်ညွှန်ပြတဲ့အခါမှာ ဦးစွာပထမ
ဒကာ၊ ဒကာမတို့သည် ဒီကနေ့ တခြားမှာ
တွေ့တာလား၊ သာသနာတွင်းမှာ တွေ့တာ
လား”

(သာသနာတွင်းမှာ တွေ့တာပါဘုရား)

“ဪ... သာသနာတွင်းမှာ လူ့ဘဝ
ကြီး ရလာခဲ့တာပေါ့နော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“ဘာရနေပါလိမ့်”

(လူ့ဘဝရနေပါတယ်ဘုရား)

“လူ့ဘဝ ရဖို့ဆိုတာ လွယ်သလား၊
ခက်သလား”

(ခက်ပါတယ်ဘုရား)

“ဒီလိုဆိုရင် ပခုံးနှစ်ဖက်ကြားက
ခေါင်းပါတိုင်းကော လူလို့ပြောလို့ရပါ
မလား”

(မရပါဘုရား)

“လူ့အသိတရားတွေ ရရှိထားမှ လူလို့
ခေါ်တယ်။ ဘုရားရှင်ကတော့ ကုသိုလ်
တရားနဲ့ အကုသိုလ်တရားကို ခွဲခြားသိတတ်
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှ လူလို့ခေါ်ပါတယ်တဲ့နော်။
လူဆိုတာ ဘာကို ခွဲခြားသိတတ်တယ်”

(ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ်ကိုပါဘုရား)

“ဟုတ်တယ်၊ ခွဲခြားသိတယ်နော်။

အေး... အကုသိုလ် မှန်သမျှတွေကို ကျူး

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၇

လွန်မိလို့ရှိရင် ဒီပစ္စုပ္ပန်ဘဝရော တစ်သံသရာလုံးရော ဆင်းရဲရုဗ္ဗာလား၊ ချမ်းသာမှာလား”

(ဆင်းရဲမှာပါဘုရား)

“ဆင်းရဲတယ်ဆိုကတည်းက ကောင်းတဲ့အာရုံလား၊ မကောင်းတဲ့အာရုံလား”

(မကောင်းတဲ့ အာရုံပါဘုရား)

“ဒီမကောင်းတဲ့ အာရုံဆိုတော့ စင်ကြယ်တယ်လို့ ပြောတာလား၊ မည်းညစ်တယ်လို့ ပြောတာလား”

(မည်းညစ်တယ်လို့ ပြောတာပါဘုရား)

“အဲဒီ မည်းညစ်တဲ့စိတ် တစ်နည်းအားဖြင့် မည်းညစ်တဲ့ နာမ်တရားတွေနဲ့ နေသွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ သွားရာလမ်းခရီးသည်ကား ကောင်းတဲ့လမ်းလား၊ မကောင်းတဲ့လမ်းလား”

(မကောင်းတဲ့လမ်းပါ ဘုရား)

၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

နှစ်သွယ် လမ်းမ

“လူပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း လူ့အသိ
မရှိ ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ လူ့ဘဝရပြီး
တော့ နေခဲ့ရခြင်းသည် မြတ်မှာလား၊ ရှုံးမှာ
လား။”

(ရှုံးမှာပါဘုရား)

“ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ရဲ့ဘဝ၊ ဒကာ
ဒကာမများရဲ့ဘဝကို ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးက ရုပ်လုံးဖော်ပြတဲ့အနေနဲ့ ကံ
နှစ်ခုကို ဟောတယ်နော်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဘာနှစ်ခုကို ဟောပါလိမ့်”

(ကံနှစ်ခုပါဘုရား)

“ကုသိုလ်ကံရယ်၊ အကုသိုလ်ကံရယ်
လို့ မှတ်လိုက်ပါ ဟုတ်လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဒီကုသိုလ်ကံနဲ့ အကုသိုလ်ကံ နှစ်ခု

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၉

တို့ရဲ့စွမ်းအားတို့ကြောင့် လူတွေဟာ သုဂတိ
ဘဝနဲ့ ဒုဂ္ဂတိဘဝဆိုပြီးတော့ မလည်နေရ
ဘူးလား”

(လည်နေရပါတယ်ဘုရား)

“အကုသိုလ်ကံ ကျူးလွန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
တွေက ဒုဂ္ဂတိဘဝတွေနဲ့ လည်နေရသလို
ကုသိုလ်ကံစွမ်းအားတွေ ဖြည့်ပြီး လူ့အသိ
ရှိရှိနဲ့ နေထိုင်ပြီးတော့ ဝိပဿနာဉာဏ်စွမ်း
အားတွေကြီးစားပြီး နေထိုင်ရင်တော့သုဂတိ
ကနေ မဂ်ဖိုလ်ကို မရနိုင်ဘူးလား”

(ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား)

“ဘုရားရှင်က လမ်းနှစ်လမ်းကို ဖော်ပြ
တယ်နော်။ အို နာ သေထပ်တဲ့ လမ်းရယ်၊
အို နာ သေ လွတ်တဲ့လမ်းရယ် ဆိုပြီးတော့
ကြိုက်ရာရွေးချယ် လမ်းနှစ်သွယ်ကို ညွှန်ပြ
ခဲ့တယ်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

၁၀ **စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း**

“လမ်းက ဘယ်နှစ်လမ်းပါလိမ့်”

(နှစ်လမ်းပါဘုရား)

“ဘာပါလိမ့်မလဲဆိုရင် အိုနာသေထပ်
တဲ့လမ်းနဲ့ အိုနာသေလွတ်တဲ့လမ်း ဟုတ်ပြီ
လား”

(တင်ပါ)

ဝတ်ရည်စားသုံး ပျားပိတုန်း

“ဒီတော့ လူစင်စစ်ဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဟာ ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမ တရားတော်မြတ်
တွေကို နှလုံးသားရင်ခွင်ထဲမှာ ထိန်းသိမ်း
ပြီး လိုက်နာကျင့်သုံးရမှာလား၊ တခြားလုပ်
ရမှာလား”

(လိုက်နာကျင့်သုံးရမှာပါဘုရား)

“လိုက်နာကျင့်သုံးတယ်ဆိုတာက လူ
စင်စစ်တို့သည် မိမိတို့ နေထိုင်ဆောင်ရွက်
ရတဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ ကောင်းတဲ့ ကာယကံ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၁

မူတွေ၊ ကောင်းတဲ့ ဝစီကံမူတွေ၊ ကောင်းတဲ့ မနောကံမူတွေကို ပြုမူပြီး နေထိုင်သွားတတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဒီလူ့အသိလေးရှိနေခြင်းကြောင့် ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမအတိုင်း လိုက်နာ ကျင့်သုံးသူတွေလို့ မဆိုရဘူးလား”

(ဆိုရပါတယ်ဘုရား)

“ဒီလို လိုက်နာ ကျင့်သုံးဖို့အတွက် ဆရာသမားဆိုတဲ့ အမှီကောင်းရှိဖို့ လိုတယ်နော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“သစ်တစ်ပင်ကောင်းရင် ဘာဖြစ်တာတဲ့လဲ”

(ငှက်တစ်သောင်း နားပါတယ်ဘုရား)

“လောကမှာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော် မြတ်ကြီးတည်းဟူသော သစ်ပင်ရိပ်အောက်

၁၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

မှာ ခိုလှုံခွင့်ရကြတဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ရော၊ ဒကာ
ဒကာမတို့ရော အားလုံးတို့သည် ငှက်ပေါင်း
မြောက်မြားစွာနဲ့ မတူဘူးလား။”

(တူပါတယ်ဘုရား)

“ဘုရားရှင်သာသနာ အရိပ်အာဝါသ
မှာခိုလှုံနေကြတဲ့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ဒကာမ
တို့ရဲ့ စိတ်အစဉ်တို့ဟာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဟော
ဖော်ညွှန်ပြခဲ့တဲ့ ဓမ္မစွမ်းအားလေးတွေကို နား
ထောင်ပြီး သိခွင့်ရလာပြီ ဆိုကတည်းကိုက
ဒီတရား အသိလေးတွေဟာ ဆင်းရဲစေ
သလားတည်း၊ ချမ်းသာစေသလား။”

(ချမ်းသာစေပါတယ်ဘုရား)

“ဒီချမ်းသာစေတတ်တဲ့ တရားအသိ
လေးတွေကို ခဏ နှလုံးသွင်းရမှာလား၊ အမြဲ
တမ်းလား။”

(အမြဲတမ်းပါဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၃

ဒီဘုရားရှင်ရဲ့ ဓမ္မစွမ်းအားတွေဟာ
နှလုံးသွင်းတတ်တဲ့သူတွေကို ငြိမ်းချမ်းခွင့်
မရနေဘူးလား။

(ရပါတယ်ဘုရား)

“နှလုံးသွင်းသူတွေ၊ လိုက်နာသူတွေ
အတွက် ငြိမ်းချမ်းပါတယ် ဟုတ်လား။ ငြိမ်း
ချမ်းရေးကို လိုလားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက်
တကယ်ကို ငြိမ်းချမ်းပါတယ်။ ငြိမ်းချမ်းခွင့်
တွေ ရနေတယ်၊ ဘယ်အသိနဲ့ နေလို့လဲ
ဆိုရင်...”

(တရားအသိနဲ့ပါ ဘုရား)

“ဪ... သံဃာတော် အရှင်ကောင်း၊
အရှင်မြတ်တွေက တရားစွမ်းအားတွေကို
ရင်ဝယ်ပိုက် သယ်ဆောင်လာပြီးတော့ အဲဒီ
ဓမ္မစွမ်းအားတွေကို ဝေငှပေးမနေကြဘူး
လား”

(ပေးနေပါတယ်ဘုရား)

၁၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

တစ်နည်းအားဖြင့် ပန်းဥယျာဉ်ကြီး
တစ်ခုနဲ့ တူပါတယ်။ ပန်းဥယျာဉ်ကြီးနဲ့တူ
တဲ့ သာသနာတော်မြတ်ကြီးမှာ ဓမ္မတည်း
ဟူသော ပန်းဝတ်ရည်လေးတွေကို သောက်
သုံးဖို့ စားသုံးဖို့ ရောက်ရှိလာကြတဲ့ ပျား
ပိတုန်း လိပ်ပြာလေးတွေဟာ မအေးချမ်းရ
ဘူးလား။

(အေးချမ်းပါတယ် ဘုရား)

ဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်မြတ်ကြီး
မှာ ဒီဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမ တရားတော်
တွေကို သံဃာတော် အရှင်ကောင်း အရှင်
မြတ်တွေက ဓမ္မဝတ်ရည်တွေ ထုတ်တော့
ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သောက်သုံးခွင့် မရဘူး
လား။

(ရပါတယ်ဘုရား)

သောက်သုံးခွင့်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို
ချမ်းသာစေတာလား၊ ဆင်းရဲစေတာလား။

(ချမ်းသာစေပါတယ် ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၅

ချမ်းသာတယ်ဆိုတာ အလိုလိုဖြစ်လာ
တာလား၊ ခံယူကျင့်သုံးလို့လား။
(ခံယူကျင့်သုံးလို့ပါ ဘုရား)

ကျေးဇူးများထုံ သံဃာ့ဂုဏ်

“အဲသလို ခံယူကျင့်သုံးတတ်လာပြီဆို
ရင် ကံနဲ့ အကျိုးပေးကို သိတဲ့စိတ်ကနေ
တစ်ဆင့်တက်ပြီးတော့ ဉာဏ်နဲ့ အကျိုးပေး
ကို သိလာတယ်။ သစ္စာတရားလေးတွေကို
နားထောင်တတ်လာတယ်။ သီလကျင့်စဉ်
ကနေ သမာဓိကျင့်စဉ်တွေကို လိုက်နာကျင့်
သုံးတတ်လာတယ်။ အဲဒီက တစ်ဆင့်
ပညာဆိုတဲ့ ကျင့်စဉ်တွေကို ကျင့်သုံးလို့
သောတာပန်တွေဖြစ်ကြ၊ သကဒါဂါမ်တွေ
ဖြစ်ကြ၊ အနာဂါမ်တွေဖြစ်ကြ၊ ရဟန္တာတွေ
ဖြစ်ကြတာဟာ ဟောဒီဘုရားရှင်သာသနာ
မှာ တရားတည်းဟူသော ဝတ်ရည်တွေ

၁၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

သောက်သုံးခွင့်ရတာ သံဃာတော်တွေ တည်
ရှိနေသေးလို့ မဟုတ်ဘူးလား”

(မှန်ပါဘုရား)

“ကဲ... ဒီတော့ ဒီနေ့ ဘုန်းကြီးတို့
ဒကာ ဒကာမများ အကျိုးအလို့ငှာ လောက
မှာ ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာ
ရတနာတွေ ပေါ်ပေါက်လာနေတာ မဟုတ်
ဘူးလား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဒီထက်မက လိုရင်းပြောရရင် ဘုန်း
ကြီးတို့ ယောဂီသူတော်ကောင်းများ တရား
ရဖို့အတွက် သံဃာတော်တွေ တည်ရှိနေ
သေးတာ ဟုတ်လား။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
တွေ များများပြုလုပ်ဖို့အတွက်၊ တရားထူး
တရားမြတ်ရဖို့အတွက် ဟောပေးနိုင်စွမ်းရှိ
တဲ့ သံဃာတော်တွေရှိနေလို့ ဘုန်းကြီးတို့
ပရိသတ်များ သန္တာန်မှာ သဒ္ဓါတရားတွေ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၇

ဟာ အမြဲမပြတ် တိုးတက်ခွင့် မရနေဘူးလား”

(ရနေပါတယ်ဘုရား)

“အဲဒါဟာ ကုသိုလ်မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးရန်အတွက် အနုတ္တရံ၊ ပုညဓေတ္တံ လောကဿတံ။ ဒါနမျိုးစေ့၊ သီလမျိုးစေ့၊ ဘာဝနာမျိုးစေ့တို့ကို စိုက်ပျိုးရန် လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် သံဃာတော်များ တည်တံ့နေတာ ဟုတ်လား”

(တင်ပါ့)

“ဒီတော့ ဒီရတနာမြတ်သုံးပါး တည်ရှိနေလို့ လူတွေ နတ်တွေဟာ ကုသိုလ်တွေ တိုးတက်ခွင့်ရနေတာ။ ဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်သွားပြီးနောက် သံဃာတော်တွေသာ မရှိဘူးဆိုရင် ဒီဘုရားရတနာနဲ့ တရားရတနာဟာ ကွယ်ပျောက်ပြီ ဟုတ်လား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

၁၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“ဒီတော့ ဒီသံဃာတော်တွေ ရှိနေလို့
ဘုရားနဲ့တရားကို သိခွင့်ရတာပါ”

(တင်ပါ)

“ဘုရားရှင်အကြောင်းကို သိခွင့်ရ
တယ်။ တရားတော်အကြောင်းလည်း သိ
ခွင့်ရတယ်။ သံဃာအကြောင်းလည်း သိ
ခွင့်ရတာဟာ ဒီသံဃာတော်တွေ ရှိနေလို့
ဟုတ်လား”

(တင်ပါ)

“ဒီတော့ အဲဒီသံဃာတော် အရှင်
ကောင်း အရှင်မြတ်များသည် သာသနာ
အတွက် ကျေးဇူးများအကြောင်းကို မြတ်စွာ
ဘုရားရှင် အမိန့်ရှိထားတယ်နော်”

(တင်ပါဘုရား)

“သံဃာတော်များ တည်တံ့နေခြင်း
ကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမများ
ကျေးဇူးများပြားလွန်းတာ ဟုတ်လား။ ဒါ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၉

ကြောင့် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သာသနာမှာ ဘယ်သူ့ကို ညွှန်းတာတဲ့လဲ ပရိသတ်”

(သံဃာကိုပါဘုရား)

“သံဃာကို ညွှန်းတယ် ဟုတ်လား။ အေး မိထွေးတော် ဂေါတမီကိုလည်း ငါ ဘုရား တစ်ပါးတည်းကို အာရုံပြုပြီးမလှူနဲ့။ သံဃာကို လှူပါလို့ အမိန့်မရှိဘူးလား။”

(ရှိပါတယ်ဘုရား)

“သံဃာကို အာရုံပြုပြီး လှူရခြင်း ဟာ ငါဘုရားကို လှူဒါန်းရာ ရောက်ပါ တယ်လို့ မဟောဘူးလား။”

(ဟောပါတယ်ဘုရား)

“ပုဂ္ဂိုလ်ကို မလှူပါနဲ့။ သံဃာကိုသာ လှူပါလို့မိန့်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲမေးတော့ သံဃာဟာ သာသနာအတွက် ကျေးဇူးများ လွန်းလို့ ဟုတ်ကဲ့လား။”

(တင်ပဲ့)

၂၀ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“သံဃာတော်သာလျှင် သာသနာတော်
မြတ်ကို တည်တံ့အောင် ထမ်းပိုးရွက်ဆောင်
နိုင်တယ်။ ဒီသံဃာဟာ သာသနာမှာ ပရိ
ယတ္တိသာသနာကို ထမ်းပိုးရွက်ဆောင်နိုင်
တယ်။ ပဋိပတ္တိ သာသနာတော်မြတ်ကို
လည်း ထမ်းပိုးရွက်ဆောင်နိုင်တယ်နော်”
(တင်ပါ)

“သံဃာတော်တွေသာ မရှိဘူးဆိုရင်
ဒီပရိယတ် ပဋိပတ် ဘာဖြစ်ပြီတဲ့လဲ”
(ကွယ်မှာပါဘုရား)

“ကွယ်ပြီ ဟုတ်လား။ အဲသလို ပဋိ
ယတ်၊ ပဋိပတ် ကွယ်တာနဲ့ ပဋိဝေဒ
သာသနာလည်း ကွယ်မှာပေါ့ ဟုတ်လား။
သာသနာကွယ်တာနဲ့ လောကကြီး မှောင်
အတိ ဖြစ်သွားပြီနော်”
(တင်ပါ)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၂၁

“ကြောက်စရာ မကောင်းဘူးလား”
(ကောင်းပါတယ်ဘုရား)

လေးသွယ်ယောဂီ အလီလီ

“ဒါကြောင့် သာသနာဆိုတဲ့ ဘုရားရှင်
ရဲ့ အဆုံးအမ တည်တံ့ခြင်း အကြောင်း
ရင်းကို သိစေလိုလို့ ပြောလိုတာပဲ ဖြစ်
တယ်။ ကဲ... ဘုန်းကြီးတို့ ဟောလိုက်တဲ့
တရားလေး ပြန်ဆက်ကြပါစို့။ ကဲ ဒီရခဲ
လှတဲ့ သာသနာတွင်းမှာ သာသနာတွင်း
ကုသိုလ်ဖြစ်တဲ့ ဝိပဿနာကုသိုလ်ကောင်း
မှုကိုမှ မယူတတ်ကြဘူး၊ မယူနိုင်ကြဘူး
ဆိုရင် မဆုံးရှုံးရဘူးလား”

(ဆုံးရှုံးပါတယ်ဘုရား)

“သာသနာတွင်းကာလမှာ လူလာဖြစ်
ပါလျက်ကယ်နဲ့ သာသနာတွင်း ကုသိုလ်
ရှိနေပါလျက်နဲ့ မရယူတတ်ဘူးဆိုရင်

၂၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

သာသနာနဲ့ တွေ့ပင်တွေ့ငြားသော်လည်း
လွဲမနေဘူးလား”

(လွဲနေပါ့တယ်ဘုရား)

“ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
ကုသိုလ် ကောင်းမှုဆိုတာ လူတိုင်း လူတိုင်း
မရယူနိုင်ပါဘူး”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ကုသိုလ်ရှိသူမှ ကုသိုလ်ကို ယူနိုင်ပါ
တယ်။ ဘာရှိသူမှ ဘာကို ယူနိုင်တယ်”

(ကုသိုလ်ရှိသူပါဘုရား)

“ကုသိုလ်ရှိသူ၊ ကုသိုလ်ယူနိုင်တယ်
ဟုတ်လား။ ကုသိုလ်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှနော်။
ဝိသေသပုဒ် ပါပါတယ်။ ကုသိုလ်ရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ကုသိုလ်ကို ယူနိုင်တယ်။
ကုသိုလ်မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ကုသိုလ်ကို မယူ
နိုင်ဘူးနော်။ ဒီတော့ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ပြီး သတိ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၂၃

ထားမိလို့ရှိရင် ငါ ကုသိုလ်ရှိသလား၊ မရှိဘူးလားဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ ဟုတ်ပြီလား။ ဘယ်လိုချမလဲဆိုရင် ကုသိုလ်ရှိတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးရမယ် ဟုတ်ပြီလား”

(တင်ပါဘုရား)

“ဘာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါလိမ့်”

(ကုသိုလ်ရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါဘုရား)

“ဘုန်းကြီးတို့ ခဏခဏပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒီသာသနာတွင်း ကုသိုလ်ဖြစ်တဲ့ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ လေးမျိုးရှိတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ တရားရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီဟာ တရားမှတ်နေတယ်လို့ဆိုရင် နံပါတ်တစ်က အချို့ဟာ မှတ်တော့ မှတ်နေပါရဲ့။ ဆုတ်ယုတ်မှုတွေနဲ့ တရားရှုမှတ်နေလို့ ‘ဆုတ်

၂၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

ယုတ်မှုတို့ဖြင့် တရားရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီ’
လို့ ခေါ်ရတယ်။

ဒုတိယလူက တည်တံ့ရုံမျှဖြင့် တရားရှု
မှတ်နေတဲ့ ယောဂီတဲ့။ တရားကတော့ မှတ်
နေတာပဲနော် မတူကြဘူး။ နံပါတ်သုံး
ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ အထူးအားဖြင့် ကြိုးစားရှု
မှတ်နေတဲ့ ယောဂီလို့ ဆိုတယ်နော်။

နံပါတ်လေးက ဉာဏ်ချင့်ယှဉ်ပြီးတော့
အားထုတ်နေတဲ့ ယောဂီဆိုပြီးတော့ ဘုရား
ရှင်က ယောဂီဘယ်နှစ်မျိုး ပြပါလိမ့်”

(လေးမျိုးပါဘုရား)

“နံပါတ်တစ်ယောဂီကို ကြည့်ကြပါ
စို့။ ဘာယောဂီတဲ့လဲ”

(နံပါတ်တစ်ယောဂီပါဘုရား)

“နံပါတ်တစ် ယောဂီက ဘယ်လို
ယောဂီတဲ့လဲ။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဆုတ်

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၂၅

ယုတ်မှုတွေနဲ့ တရားရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီ
တဲ့ ဟုတ်လား”

(တင်ပါဘုရား)

“သေချာနားထောင်ပြီး မိမိကိုယ်ကို
ဝေဖန်ဆန်းစစ်နိုင်အောင်လို့ သေချာ နှလုံး
သွင်းပေးပါ ဟုတ်ပြီလား။ ဒီပထမယောဂီ
ဟာ တရားတော့ ထိုင်နေတယ်နော်။ တရား
မမှတ်တာ မဟုတ်ဘူး။ မှတ်တော့ မှတ်နေ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့အတွက် ဘာမှတိုးတက်
မလာဘူး။ ထိုင်တော့ ထိုင်နေတာပဲ။ ဒေါင်
ဒေါင်ခေါက်ရင် တာဝန်ကျေရုံ ဝတ်ကျေ
တန်းကျေလောက်ပဲ နေထိုင်တယ်။ ရက်
တွေ၊ လတွေ စေ့ရောက်ဖို့ပဲ သူ့အတွက်
ရှိနေတယ်။ ငါ ထူးခြားတဲ့ စွမ်းအားတွေရ
အောင် အားထုတ်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ
မရှိဘူး။ သူများထိုင်လို့ ထိုင်နေရတာပဲ။ သူ

၂၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

များထရင် ထသွားတာပဲ။ ဟုတ်ကဲ့လား။
အဲသလို ထိုင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဆုတ်
ယုတ်မှုတွေနဲ့ တရားမှတ်နေတဲ့ ယောဂီတွေ
နော်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဘာနဲ့မှတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တဲ့လဲ”

(ဆုတ်ယုတ်မှုနဲ့မှတ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပါ
ဘုရား)

“ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ တည်ရုံမျှဖြင့်
တရားမှတ်နေတဲ့ ယောဂီတဲ့နော်။ ဘာတဲ့
လဲ”

(တည်ရုံမျှဖြင့် တရားမှတ်နေတဲ့ယောဂီ
ပါဘုရား)

“တည်ရုံလောက်ပဲ တည်တာ။ တရား
ကတော့ မှတ်တော့ မှတ်နေတာပဲ။ အမှတ်
ကလည်း မပျက်ပါဘူးတဲ့။ အချိန်လည်း
မပျက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဝိပဿနာ ရှုကွက်

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၂၇

အပေါ် ထင်ထင်ရှားရှားကြီး မစူးစိုက်ဘူး။
ဝီရိယတွေနဲ့ ထင်ရှားလာအောင် ကြိုးပမ်း
အားထုတ်မှု မရှိဘူး။ သာမန်ပဲ မှတ်နေ
တာ။ ငါမှတ်နေတာပဲလို့ စကားဖြင့် ပြော
ရရုံသာ မှတ်နေတယ်။ လုံ့လ ဝီရိယတွေ
မရှိဘူး။ စူးစိုက်မှုနဲ့ စေ့စေ့စပ်စပ် စူးစမ်း
ဆင်ခြင်မှု မရှိဘူး။ တိုးတက်အောင်လည်း
မကြိုးစားဘူး။ အဲဒီတော့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
တည်ရုံလောက်သာ မှတ်နေတဲ့ ယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တယ်။ ဟုတ်လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ယောဂီနှစ်မျိုး ရှိသွားပြီနော်။ ပြန်
ပြောပြပါမယ်။ ဆုတ်ယုတ်မှုတို့ဖြင့် တရား
ရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီနဲ့ တည်ရုံကာမျှဖြင့်
တရားရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီ ဟုတ်လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

၂၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“တတိယပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အထူးကြိုးစား အားထုတ်၍ ရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီတို့ နော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဝိသေသပုဒ်အားဖြင့် အထူးကြိုးစား အားထုတ်၍ ရှုမှတ်နေတဲ့ ယောဂီဟာ ကြိုးစားနေတာပဲ။ တကယ့်ကို နင်လား၊ ငါလား ကြိုးစားအားထုတ်နေတယ်။ သူဟာ ဝီရိယတွေလည်း စိုက်ထုတ်ပြီး ကြိုးစားတာဟာ သူများထသွားရင်လည်း ကြိုးစားပြီး မှတ်နေတာပဲ။ သို့ရာတွင် သူဟာ ဉာဏ်မပါပဲ ကြိုးစားနေတယ်။ ဉာဏ်စွမ်းအားက သူ့သန္တာန်မှာ ဖြစ်မလာဘူး။ ဖြစ်မလာတော့ ဒီယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကြိုးတော့ ကြိုးစားနေပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ သူ့အတွက် မထူးခြားဘူး။ တရားတွေ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်မလာ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၂၉

ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲမေးရင် ဉာဏ်မပါဘဲ
အားထုတ်နေလို့ ဟုတ်လား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“အားရပါးရ ဖြေစေချင်ပါတယ်။
ဘယ်လို ရှုမှတ်နေတာတဲ့လဲ”

(ဉာဏ်မပါဘဲ ရှုမှတ်နေလို့ပါဘုရား)

“အဲဒါဟာ တတိယယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
နော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“နံပါတ်လေးပုဂ္ဂိုလ်က ဉာဏ်ချင့်ချိန်
ပြီးတော့ အားထုတ်နေတဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
ဟုတ်ပြီလား”

(တင်ပါ့)

“ဘယ်လိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တဲ့လဲ။ ဉာဏ်
ချင့်ချိန်ပြီးတော့ အားထုတ်နေတဲ့ ယောဂီ
ပါဘုရား။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဉာဏ်နဲ့ကြိုးစား

၃၀ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

အားထုတ်နေတယ်။ အရာရာတိုင်းမှာ ဉာဏ်လေးနဲ့ အကဲခတ်နေတယ်။ မှတ်စိတ်နဲ့ အာရုံကိုက်အောင် ဉာဏ်လေးနဲ့ ယှဉ်ပြီး တော့ ကြည့်နေတယ်။ အဲဒီလိုပုဂ္ဂိုလ်ကျပြန်တော့ ဉာဏ်ယှဉ်ပြီး အားထုတ်နေတာမို့လို့ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးထဲမှာ နံပါတ်လေး ယောဂီဟာ ဘုရားရှင်အကြိုက် ယောဂီဟုတ်လား”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“တရားထူး တရားမြတ်ကို ရနိုင်တဲ့ ယောဂီလို့ ခေါ်တယ်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ပစ္စုပ္ပန် လမ်းညွှန်ပေးနေတဲ့ ဆရာသမားရဲ့ စကားတွေ၊ အဆုံးအမတွေကို အဲဒီ နံပါတ်လေးပုဂ္ဂိုလ်က လိုက်နာကျင့်သုံးမှုတွေ ရှိနေတယ်။ ဟုတ်လား”

(တင်ပဲ့)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၃၁

အလိုကြီး အမြီးပေါက်

“တချို့ကျတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်
ပဲ ကြိုးစားနေပြီးတော့ ဆရာသမားရဲ့ အဆုံး
အမကို လိုက်နာကျင့်သုံးမှု မရှိရင် ကြိုးစား
ရုံနဲ့ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်ပါ့မလား”

(မရနိုင်ပါဘုရား)

“ဒါကြောင့် ဆရာကောင်း၊ သမား
ကောင်းတွေရဲ့ အဆုံးအမအတိုင်း လိုက်နာ
ကျင့်သုံးမှ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ကို ရောက်
နိုင်တယ်။ တရားတွေ ရနိုင်ပါတယ်။ ဥပမာ
ဆောင်ပြီးတော့ ပြောပြပါမယ်။

တစ်ခါက ရွာတစ်ရွာမှာ အမျိုးကောင်း
သားတစ်ယောက်ဟာ အလွန်တရာမှ အရပ်
ဆိုးပါတယ်။ သူ့နာမည်က မောင်ရုပ်ဆိုး
တဲ့။ အချိန်တန် အရွယ်ရောက်တော့ သူ့ကို
ရုပ်ဆိုးလွန်းလို့ အမျိုးသားရော၊ အမျိုးသမီး
တွေကပါ အဖော်မလုပ်ကြဘူး။ မောင်ရုပ်

၃၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

ဆိုးဟာ ဒီလောက်ထိတောင် အရပ်ဆိုးရှာ
တယ်နော်။ ဘယ်ရွာသွားသွား မိဘတွေ
ပစ္စည်းဥစ္စာရှိပေမယ့် အရပ်ဆိုးလွန်းလို့ မည်
သည့်ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ အဖက်
မလုပ်ကြဘူး။ ဒီတော့ မောင်ရပ်ဆိုးက သူ့
ကိုယ်သူ စဉ်းစားလာတယ်။ အို... ငါ့ကို
အမျိုးသားတွေကရော၊ အမျိုးသမီးတွေက
ပါ အသိအမှတ် မပြုကြဘူး။ အမျိုးသမီး
တွေကလည်း အိမ်ထောင်ဘက်အဖြစ် မရွေး
ချယ်ကြဘူး။ ဘယ်သူမှလည်း အရေးမစိုက်
ကြဘူး။ မထူးဘူးလေ ငါ့ဘဝတော့ သေ
လည်းမထူး ရှင်လည်းမထူးပါဘူး။ တောင်
ချောက်ကမ်းပါးတစ်ခုက ခုန်ချပြီးသေတာ
မှ ကောင်းလိမ့်ဦးမယ်ဆိုပြီးတော့ တောထဲ
ကို ထွက်သွားရှာတယ်။ တောအုပ်တစ်ခုမှာ
ခြင်္သေ့ကြီးတစ်ကောင်နဲ့ တွေ့သတဲ့။ ခြင်္သေ့
ကြီးကလည်း အလွန်တရာ ကြောက်စရာ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၃၃

ကောင်းတဲ့ ခြင်္သေ့ကြီး။ ခြင်္သေ့ကြီးကလည်း
အသင့်စောင့်နေတယ်။ မည်သည့်သတ္တဝါ
လာလာ အကုန်စားမယ်ပေါ့။ အဲဒီ မောင်
ရုပ်ဆိုးက ခြင်္သေ့ကြီးကို လှမ်းမြင်တော့
ဪ... တောင်စောင့်နတ်မင်း ချောက်ကြီး
ထဲ ငါ ခုန်ဆင်းစရာ မလိုတော့ဘူး။
ပင်လယ်ထဲလည်း ခုန်ဆင်းစရာ မလိုတော့
ဘူး။ ခြင်္သေ့ကြီးအစား ငါ ခံတော့မယ်။
ခြင်္သေ့ကြီးက ငါ့တစ်ကိုယ်လုံးကို စားရင်
တော်တော်ဖြိုးလာလိမ့်မယ်။ ချမ်းချမ်းသာ
သာ ရှိပါစေတော့ဆိုပြီး မောင်ရုပ်ဆိုးလည်း
ဘယ်အပြောကောင်းမလဲ တစ်ခါတည်း
တစ်ရှိန်ထိုးပဲ ခြင်္သေ့ကြီးဆီကို ပြေးသွားရှာ
တယ်။ ပြေးသွားပြီးတော့ ခြင်္သေ့ကြီးအနား
ရောက်သွားတယ်ဆိုရင်ပဲ ခြင်္သေ့ကြီးက ဒီလူ
အဆန်းပါလား။ ခါတိုင်းဆိုရင် လူတွေဟာ
ငါ့ကိုမြင်ရင် သိပ်ကြောက်ကြတယ်။ ပြေး

၃၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

ကုန်ကြတယ်။ ဒီလူက ငါ့အနားပြေးလာနေ
တယ်။ တခြားလူတွေလိုလည်း မဟုတ်ဘူး
ဆိုပြီးတော့ ဟေ့... လူသား သင် ဘာလို့
ငါ့ဆီကို ပြေးလာနေတာလဲ၊ ငါ့ အစားခံ
ဖို့ ဘာဖြစ်လို့ လာတာလဲလို့ မေးတော့
မောင်ရုပ်ဆိုးက ခြင်္သေ့မင်းကြီး အကျွန်ုပ်
ဟာ သေလည်းမထူး၊ ရှင်လည်း မထူးပါ
ဘူး၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ အရုပ်ဆိုးတဲ့လူသား
များအတွက် ဘဝကို ခင်တွယ်စရာလည်း
မရှိတော့ပါဘူး၊ အပေါင်းအဖော်ဆိုတာ
လည်း မရှိပါဘူး၊ အကျွန်ုပ်ဟာ သေတာပဲ
ကောင်းပါတယ်။ ခြင်္သေ့မင်းကြီး၊ အကျွန်ုပ်
သေတာ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါကြောင့်
အကျွန်ုပ် ခြင်္သေ့မင်းကြီးရဲ့ အစားခံဖို့ လာ
တာပါ၊ အကျွန်ုပ်ကို အားရပါးရ ဝါးမျို
စားသုံးလိုက်စမ်းပါလို့ပြောတော့ ခြင်္သေ့မင်း
ကြီးက မင်း ဘာလို့ အစားခံချင်တာလဲ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၃၅

ကွာဆိုတော့ အကျွန်ုပ် အရပ်ဆိုးလို့ပါ။
အကျွန်ုပ်ကို လူတွေက အပေါင်းအသင်း
မလုပ်ကြဘူး။ အမျိုးသမီးတွေကလည်း
အကျွန်ုပ်ကို ဘယ်သူမှ အလိုမရှိကြဘူး။
ဒီတော့ အကျွန်ုပ်အတွက် ဘာထူးမှာလဲ။
သေလည်းမထူး၊ ရှင်လည်းမထူးပါဘူး။
ခြင်္သေ့ကြီး ကျုပ်ကို စားသုံးလိုက်ပါဆိုတော့
ခြင်္သေ့ကြီးက ဪ... မင်းက ဒီလိုလား။
မင်းက အရပ်ဆိုးလွန်းလို့ အစားခံချင်တယ်
ပေါ့လေဆိုတော့...

ဟုတ်ပါတယ်။ အကျွန်ုပ် အရပ်ဆိုးလို့
အစားခံချင်တာပါ။ ကဲ... ဒါဆိုရင် မင်း
အရပ်ဆိုးတဲ့ဘဝက လွတ်မြောက်အောင် ငါ
လုပ်ပေးမယ်။ အရပ်ဆိုးတဲ့ဘဝက လွတ်
မြောက်ဖို့အတွက် ငါ ပြောပြတာကို မင်း
နားထောင်ရမယ် ဟုတ်လားလို့ ပြောတယ်
နော်”

(တင်ပို့ဘုရား)

၃၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“အရပ်ဆိုးတဲ့ဘဝဟာ လွတ်မြောက်
ဖို့အတွက် ခြင်္သေ့က နည်းပေးပြီ ဟုတ်
လား။ ဘာတဲ့လဲဆိုရင် ခြင်္သေ့က မင်း ငါ
ကို ခုနစ်ပတ် ပတ်ပြီးတော့ ကပြီးတော့သွား
ကွာ။ ခုနစ်ပတ်ပတ်ပြီး ငါ့ကို ကပြ။ ခုနစ်
ပတ်ပြည့်တာနဲ့ ငါ့ရှေ့မှာ လာရပ်။ ရပ်တာ
နဲ့ မင်းပုံသဏ္ဌာန်တွေ ပြောင်းလဲသွားစေ
ရမယ်လဲဆိုရော ဘယ်ပြောကောင်းမလဲ။
မောင်ရပ်ဆိုးက သူ့အရပ်ဆိုးတော့ လှချင်
လွန်းလို့ တစ်ခါတည်း ခြင်္သေ့ကြီးကို ပတ်
ပြီးတော့ ကလိုက်ခုန်လိုက် ပတ်လိုက်နဲ့
ခုနစ်ပတ်လည်းပြည့်လို့ ခြင်္သေ့ကြီးမျက်နှာ
ရှေ့မှာ ဒိုင်းဆို ရပ်လိုက်ရော ခြင်္သေ့ကြီး
က ပြောတယ်။ မောင်ရပ်ဆိုး မင်း မောင်လှ
ဖြစ်သွားပြီ။ အရပ်မဆိုးတော့ဘူးကွ။ မင်း
မောင်ချော၊ မောင်လှ ဖြစ်သွားပြီ။ မင်း
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်ကြည့်စမ်းဆိုတော့

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၃၇

မောင်ရုပ်ဆိုးက ကြည့်တော့ ဟာ... ဟုတ်
တယ်။ အရုပ်မဆိုးတော့ဘူး။ လှသွားတယ်။
ဒီတော့ ခြင်္သေ့ကြီးက မင်းပြန်တော့။ သို့
သော် မင်း ငါ့အကြောင်းကိုတော့ လူတွေကို
မပြောလေနဲ့။ မင်း ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး
လူတွေကို မပြောလေနဲ့ကွာ။ လူတွေဟာ
သိပ်ပြီးတော့ လောဘ ဒေါသ မောဟတွေ
သက္ကာယတွေ များတယ်ဆိုတော့ မောင်ရုပ်
ဆိုးက ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ကြိုးစားပါ့မယ်
လို့ ပြောပြီးတော့ မောင်ရုပ်ဆိုးဟာ ပြန်သွား
တယ်။ ရွာလည်းရောက်ရော လူတွေက သူ့
ကို လှမ်းနှုတ် ဆက်ကြတယ်။ မောင်ရုပ်ဆိုး
ရေ မင်း ချောလို့ လှလို့ပါလား စသည်ဖြင့်
ဟိုလူကပြော ဒီလူကပြောနဲ့ အမျိုးသမီး
နားတွေ ရောက်ပြန်တော့လည်းပဲ ဟာ...
ကိုရုပ်ဆိုးက တယ်လှနေပါလားလို့ နှုတ်
ဆက်ကြ၊ စကားပြောကြ၊ အပေါင်းအဖော်

၃၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

တွေ လုပ်ကြနဲ့ဆိုတော့ သိပ်သဘောကျ
သွားပြီ။ သိပ်ပျော်သွားပြီ။ သူ့မှာ သူငယ်
ချင်း တစ်ယောက်ကလည်းပဲ သူ့လောက်
ရုပ်မဆိုးပေမယ့် မလှတလှ၊ မဆိုးတဆိုး
လေး ရှိနေတယ်။ အဲဒီတစ်ယောက်က
လည်းပဲ သူ့လို သိပ်လှချင်လာတယ်နော်။
လှချင်လိုက်တာ၊ သိပ်လှချင်လာတော့
မောင်ရုပ်ဆိုးကို မေးပြီပေါ့။ ဟာ... သူငယ်
ချင်း။ ငါကွာ မင်းလို သိပ်လှချင်တာပဲ။
ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ အကြံပေးပါဦး၊ မင်းလို
လှရင် သိပ်ကောင်းမယ်။ မင်းကိုလေ
အမျိုးသမီးတွေမပြောနဲ့ အမျိုးသားတွေ
တောင် ငေးကုန်ပြီကွ။ မင်း သိပ်ချောသိပ်
လှလာတာဟာ မင်း ဘယ်လိုနည်းတွေ ရ
လာသလဲကွာ။ ပြောပြပါဦး။ ငါ မင်းပြော
တဲ့အတိုင်း လုပ်မယ်ကွာ။ သူငယ်ချင်း ပြော
သာပြော စသည်ဖြင့် မေးဖန်များလာတဲ့ခါ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လမ်း ၃၉

ကျတော့လည်း မောင်ရုပ်ဆိုးခမျာ ပြောရ
တော့တာပေါ့။ အေးပါကွာ၊ ဒီလိုပါပဲ ငါ
က မထူးတော့ဘူး ဆိုပြီးတော့ သေလည်း
မထူး၊ ရှင်လည်းမထူး၊ နေလည်း မထူး
တော့ဘူးဆိုပြီး ငါက တောထဲကိုသွားတယ်
လို့ဆိုပြီးတော့ ဇာတ်စုံလည်း ခင်းပြလိုက်
ရော မောင်ရုပ်ဆိုး ပြောတဲ့အတိုင်း သူ့
သူငယ်ချင်းကလည်း လှချင်တော့ ငါ့သူငယ်
ချင်း ချောသလို ချောအောင်လုပ်မယ်ဆိုပြီး
တော့ အဲဒီလမ်းအတိုင်း တောထဲကို သွား
တယ်။ သွားရင်း သွားရင်းနဲ့ ခြင်္သေ့ကြီးနဲ့
လည်းတွေ့ပါလေရော တွေ့တဲ့အခါ သူ့
သူငယ်ချင်းကဲ့သို့ပဲ သူကလည်း မထူးတော့
ဘူးဆိုပြီးတော့ ခြင်္သေ့ကြီးဆီ အစားခံဖို့
ပြေးသွားသတဲ့။ ပြေးသွားတော့ ခြင်္သေ့ကြီး
ဆီလည်းရောက်ရော ခြင်္သေ့ကြီးက ဟေ့လူ
သား မင်း ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ဆီကို ပြေးလာနေ

၄၀ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

သလဲလို့မေးသတဲ့။ ဒီတော့ ခြင်္သေ့ကြီး
ကျွန်တော်လေ အရပ်ဆိုးတယ်။ လှချင်လို့
ခြင်္သေ့ကြီးထံ လာရတာပါ။ ကျွန်တော့်ကို
သနားပေးပါဆိုပြီး ပြောသတဲ့။ သူကလည်း
လှချင်တာကိုးနော်။ ဒီတော့ ခြင်္သေ့ကြီးက
ဪ... လှချင်တာကိုး။ လှချင်ရင်တော့
ကွာ မထူးပါဘူး။ ငါ ပြောပြပါ့မယ်၊ မင်း
လှချင်ရင်လေ မင်း ငါ့ကိုကပြီးတော့ ခုနစ်
ပတ်ပတ်။ ပြီးတော့ ခုနစ်ပတ်ပြည့်ရင် ငါ
ရှေ့မှာရပ်၊ ရပ်ရင် မင်းမောင်ရပ်ဆိုးလှသလို
ပဲ လှသွားမှာပေါ့။ နဂိုကတည်းကမှ မင်းက
သိပ်အရပ်အဆိုးကြီးမှ မဟုတ်ဘဲလို့ ပြော
သတဲ့။ အဲသလိုလည်းပြောလိုက်ရော သူက
အားရပါးရနဲ့ ခုန်ပေါက်မြူးထူးပြီးတော့ကို
ကပြီး ပတ်သတဲ့။ ခြောက်ကြိမ်မြောက်ပတ်
ပြီးသွားပြီဆိုတော့ လှချင်တဲ့သူက ဘယ်လို
စဉ်းစားသလဲဆိုတော့ မောင်ရပ်ဆိုးက ခုနစ်

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၄၁

ပတ်ပတ်လို့ လှသွားတာ။ ရှစ်ပတ်သာပတ်
လိုက်ရင်တော့ ဒီထက် ပိုလှသွားလိမ့်မယ်
ဆိုပြီး တွေးသတဲ့”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ခုနစ်ပတ်ထက် ရှစ်ပတ်ဆိုရင် ငါ
ပိုပြီး လှသွားလိမ့်မယ်။ သူ့ထက် ပိုလှ
အောင် သူ့ထက် ငါ တစ်ပတ်ပိုပတ်ပြလိုက်
မယ်။ ဒီလို တွေးတာနော်။ လူဆိုတာ သိပ်
ခက်တယ် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ။ အေး...လူ
တိုင်း လူတိုင်းဟာ ပြိုင်တဲ့နေရာမှာ ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုယ်လည်း သတိမထားမိဘူး။ ဒါဟာ
လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့်လဲ စဉ်းစား ဆုံးဖြတ်
တတ်တဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ် မရှိဘူး။ မရှိတော့
ဘယ်ပြောကောင်းမလဲ ဒကာ၊ ဒကာမ။
တို့ ခုနစ်ပတ်ပြည့်လည်း သူ မရပ်တော့ဘူး။
ရှစ်ပတ် ပတ်ချလိုက်တယ်။ ရှစ်ပတ်ပြည့်
လို့ ခြင်္သေ့ကြီးရှေ့မှာလည်း ရပ်လိုက်ရော

၄၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

ဖျတ်ဆိုရင် အမြီးထွက်လာတယ်။ နောက်
က အမြီးထွက်သွားပြီ ဟုတ်လား ဒကာ၊
ဒကာမတွေ။ အမြီးထွက်လာတော့ အမြီး
တန်းလန်း တန်းလန်းကြီးနဲ့ ဖြစ်နေပြီ။
ဒီတော့ ခြင်္သေ့ကြီးကလည်း ဘာမှမတတ်
နိုင်တော့ဘူး။ အဓိကက ဘာလဲဆိုတော့
ပြောပြတဲ့စကားကို နားမထောင်ဘူး။ လှ
ချင်တာကလည်း သူများထက်လှအောင်ဆို
တဲ့ လောဘစိတ်က ကြီးထွားပြီးတော့ စည်း
ကမ်းမလိုက်နာဘဲ ပိုပတ်ချလိုက်တာ မလှ
ဘဲ အမြီးတန်းလန်းကြီး မရသွားဘူးလား”

(ရသွားပါတယ်ဘုရား)

“ဘာဖြစ်ချင်လွန်းလို့”

(လှချင်လွန်းလို့ပါဘုရား)

“ပိုလှချင်လို့ ဟုတ်လား။ ပိုပြီးတော့
လှချင်လွန်းလို့ ဟုတ်လား ပရိသတ်။ တို့
ဒကာ၊ ဒကာမတွေ မလှချင်ဘူးလား”

(.....)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၄၃

“ဟင်... ဘာမှလည်း မကြားရဘူး။
နောက်ကယောဂီတွေ မလှချင်ဘူးလား”

(.....)

“ဟင်... မပြောကြတော့ဘူး။ လှချင်
ရင်ပြောလေ၊ ဒီဘုန်းကြီးက အကြံဉာဏ်
ပေးမလို့ပါ”

(.....)

ငုပ်မိသဲတိုင် မြိုင်ဖျားရောက်

“ကဲ... ဒီတော့ ဒီဥပမာလေးကို ကြည့်
ခြင်းဖြင့် ပထမလူဖြစ်တဲ့ မောင်ရုပ်ဆိုးက
လှချင်လို့ ဘာလုပ်သလဲဆိုရင် ပရိသတ်တို့
ရေ သူဟာ စွန့်စားလိုက်တယ်။ စွန့်စား
တယ်ဆိုတာက အသက်ကိုတောင် ပဓာန
မထားပါပဲ တကယ်ကို စွန့်စားခဲ့တာ။ စွန့်
နိုင်မှ စွမ်းတာကိုး။ စွန့်မှ ဘာဖြစ်ပါလိမ့်”

(စွမ်းပါတယ်ဘုရား)

၄၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“စွန့်မှ စွမ်းတယ်နော်။ စွန့်မှ စွမ်းပါတယ်၊ မျှမှ ရပါတယ်၊ ငြိမ်မှ ငြိမ်းပါတယ် တဲ့။ ဟုတ်လား ပရိသတ်။ ဒီစကားလေး သုံးလုံးကို မှတ်ထားပေးပါ။ သုံးလုံးတည်း နော်။ သုံးလုံးပဲ မှတ်ထားမယ် ဘာတဲ့။

‘စွန့်မှစွမ်းတယ်၊ မျှမှရတယ်၊ ငြိမ်မှ ငြိမ်းတယ်’ တဲ့”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“သဘောပေါက်တယ်နော်။ စွန့်စွန့်စား စားတဲ့။ စွန့်စားရဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ ကျေးဇူး ရလဒ်ဟာ ရှေ့မှာပန်းတိုင်။ နားလည်တယ် နော်။ စွန့်စားတဲ့နေရာမှာ ‘သတိ၊ ဉာဏ်’ ရှိဖို့လိုတယ်။ ဆရာသမားများ ဥပနိဿယ အပြည့်ရယူပြီးတော့ စွန့်စွန့်စားစား ကိုယ်နဲ့ အသက် မငဲ့ကွက်ပါပဲနဲ့ တကယ် စွန့်စားရဲ သောပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တိရှိရှိ ကြိုးစားစွန့်စားရဲ သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရဲ့ရှေ့မှာ ဘာရှိတာတဲ့လဲ”

(ပန်းတိုင်ပါ့ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၄၅

“ရှေ့မှာ ပန်းတိုင်ရှိတယ် ဟုတ်လား။
ရှေ့မှာပန်းတိုင်က ကြိုဆိုလျက် ရှိနေတယ်။
ပန်းတိုင်ဆိုတာ အရိယာ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်
ဉာဏ် သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်
ဆိုတဲ့ ပန်းတိုင်၊ သကဒါဂါမိမဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်
ဉာဏ်ဆိုတဲ့ ပန်းတိုင်၊ အနာဂါမိမဂ်ဉာဏ်၊
ဖိုလ်ဉာဏ်ဆိုတဲ့ ပန်းတိုင်၊ အရဟတ္တမဂ်
ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဆိုတဲ့ ပန်းတိုင်။ အဲဒီ
ပန်းတိုင်တွေရှိတယ် ဟုတ်လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“အဲဒီပန်းတိုင်ကို ရောက်လိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
တွေဟာ ဘာလုပ်ရမှာတဲ့လဲ”

(စွန့်စားရပါမယ်ဘုရား)

“စွန့်စားရတယ်။ ပြန်ပြောပါမယ်။
စွန့်နိုင်ရင် စွမ်းတယ်။ မစွန့်နိုင်ရင် မစွမ်း
ဘူး။ မစွမ်းနိုင်ဘူး ဟုတ်လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

၄၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

ချင့်ချင့်ချိန်ချိန် သုခမိန့်

“ဘုန်းကြီးတို့ ယောဂီတွေ၊ လောက
မှာ လူတွေဟာ တရားတော့ ရှာကြတယ်
နော်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“တရားတော့ ရှာကြပါတယ်။ ဆုံးခန်း
တိုင်ရောက်အောင် မကြိုးစားကြဘူး။ လမ်း
ခုလတ်၌ပင်လျှင် ရပ်ကုန်ကြတယ်နော်။
တရားတိုးတက်ဖို့ ရှိနေပါလျက် မိမိသန္တာန်
ထဲမှာ သဒ္ဓါဓာတ်ကလေးတွေ ဆုတ်ယုတ်
လာတယ်။ တရားမှတ်ရင်း မှတ်ရင်းနဲ့
သဒ္ဓါဓာတ်တွေ ဆုတ်ယုတ်ပြီးတော့ စိတ်
အစဉ်ထဲမှာ ဆက်လက်ပြီး အားထုတ်မယ့်
ဝီရိယဓာတ်တွေကို မဖြစ်ပါဘဲနဲ့ အိမ်ပြန်
လိုတဲ့ စိတ်တွေ ပေါ်လာတယ်။ သဒ္ဓါ၊
ဝီရိယတွေ လျော့နည်းလာတယ်။ အဲဒီသဒ္ဓါ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၄၇

တရား၊ ဝီရိယတရားတွေ လျော့နည်းသွား
ခြင်းကြောင့် စွန့်စားလိုမှု မရှိတော့ဘူး”

(တင်ပို့ဘုရား)

“ဟုတ်လား။ ဘုန်းကြီးပြောခဲ့ပြီးပြီ။

‘စွန့်နိုင်ရင် စွမ်းတယ်’ သဘောပေါက်တယ်
နော်”

(တင်ပို့ဘုရား)

“စွန့်မှစွမ်းတယ်။ ပြီးတော့ကော”

(မျှရင်ရပါတယ်ဘုရား)

“မျှမှရတယ်နော်။ မျှတရတယ်ပြော
တာပေါ့။ ဣရိယာပုတ်တွေ မျှတရတယ်။
ဣရိယာပုတ်တွေ မျှတရတယ် ဆိုတာက
အထိုင်အထ မျှတရတယ်။ ထိုင်လို့ချည်း
လည်းပဲ မနေရဘူး။ စင်္ကြန်ကမ္မဋ္ဌာန်းလေး
တွေ၊ ရပ်မှတ်ခြင်းတွေ၊ ထိုမှတ်ခြင်းတွေ
ကို မျှမျှတတနဲ့ နေထိုင်တတ်ရတယ်။ ပြီး
တော့ အစားအသောက် မျှတရတယ်။ အနေ

၄၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

အထိုင် မျှတရတယ်။ အသွားအလာ မျှတရတယ်။ အသွားများရင်လည်းပဲ မဖြစ်ပြန်ဘူး။ မတော်တဲ့စကား ဝိုင်းဖွဲ့ ပြောနေတဲ့ နေရာတွေဟာလည်းပဲ ယောဂီအတွက် မမျှတတဲ့နေရာပဲ။ ရှောင်တတ် တိမ်းတတ် နေတတ် ထိုင်တတ်ရတယ်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“နော်။ အထိုင်နဲ့အထ၊ အသွားနဲ့အလာ ညီမျှဖို့ သိပ်လိုအပ်တယ်။ အစားအသောက် ဆိုတာကလည်းပဲ ချင့်ချိန်ပြီးတော့မျှမျှတတ စားသုံးတတ်ရတယ်။ အအိပ်၊ အနေ အကုန်လုံး မျှတရတယ်။ အရေကြီးတယ်နော်။ ဣရိယာပုတ်မျှတပြီးတော့ အစားအသောက် အနေအထိုင်ကအစ စကားပြောတာကအစ မျှမျှတတ ကြိုးစားမယ်ဆိုလို့ရှိရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ပန်းတိုင်ကို ရောက်မှာပဲ”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၄၉

မငဲ့မထောက် ပန်းတိုင်ရောက်

“နော်။ မှတ်ထားပေးပါ။ အရေးကြီး
ပါတယ်။ မျှမှရတယ် မမျှရင် မရပါဘူး။
ခုနလေးက ဒုတိယလူသည် ဒကာ၊ ဒကာမ
တွေ သိပ်လှချင်တယ်နော်။ သူ့သူငယ်ချင်း
မောင်ရုပ်ဆိုးက သိပ်လှသွားတာကိုး။ လှ
သွားတဲ့ မောင်ရုပ်ဆိုးက ဘာကြောင့် လှ
သွားတာလဲဆိုရင် စွန့်စားရဲလို့ ဟုတ်လား။

(တင်ပါဘုရား)

“စွန့်လို့စွမ်းသွားတာ အစွမ်းထက်သွား
တာ။ သူ့ဘဝမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ရူပကာယ
ရုပ်ရည်ကလေး ချောမွေ့ပြီးတော့ ဘဝ
အတွက် ကံကောင်းသွားရှာတယ်။ နော် သူ
ဟာ စွန့်စားတယ်။ သေလည်း မထူးဘူး၊
ရှင်လည်း မထူးဘူးဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုးနဲ့
သေတာပဲ ကောင်းပါတယ်ဆိုပြီး ရဲရဲဝံ့ဝံ့၊
စွန့်စွန့်စားစား၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိဘူး။

၅၀ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

တကယ့်ကို စွန့်စားတဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ သွားတာ
မဟုတ်လား။”

(တင်ပို့ဘုရား)

“ပြီးတော့ ခြင်္သေ့ကို မြင်ပြန်တော့
လည်းပဲ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မရှိဘူး။
လှည့်ပြန်ပြေးချင်တဲ့ နောင်တတွေ မဖြစ်ပါ
ဘဲနဲ့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ အစားခံတယ်”

(တင်ပို့ဘုရား)

“ဟန်လုပ်ထားတာလား၊ တကယ်
အစားခံတာလား။”

(တကယ်အစားခံတာပါဘုရား)

“ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိပါဘဲနဲ့
တကယ့်ကို အစားခံတယ်။ အဲဒါကြောင့်
လည်းပဲ ခြင်္သေ့ဆိုတဲ့ ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်က သူ
ကံတရားလေးတွေ ကံကောင်းဖို့အတွက်
ဖန်တီးပေးလိုက်တယ်”

(တင်ပို့ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၅၁

“အေး... မင်း စွန့်စားခြင်းရဲ့ အကျိုး
ရလဒ်က တန်ဖိုးရှိပြီကွာ။ သွားတော့ဆိုပြီး
အောင်မြင်မှု မရလိုက်ဘူးလား”

(ရပါတယ်ဘုရား)

“အေး... လောကမှာ ရဟန်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊
လူပဲဖြစ်ဖြစ် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို ကုသိုလ်
တရားတွေ စွမ်းစွမ်းတမံ လုပ်တော့မယ်ဆို
ရင် အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်တော့မယ်ဆိုရင်
စွန့်စားရဲရတယ်နော်။ ဘုန်းကြီးတို့သာသနာ
ဝန်ထမ်း ရဟန်းတော်များဘဝဆိုရင်လည်း
ငယ်ရွယ်စဉ်တုန်းကပဲ သာသနာထဲကို
ရောက်တော့မယ်ဆိုပြန်တော့ ဦးစွာပထမ
မိဘနှစ်ပါးနဲ့ စွန့်ရတယ်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“အလွန်တရာ ချစ်ခင်ရပါတဲ့ မိဘနှစ်
ပါး။ မိခင်ဖခင်တို့အပေါ်မှာ အလွန်ချစ်ပါ
တယ်။ အဖေအမေနဲ့ ခွဲခွာရမှာကို သိပ်ပြီး

၅၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

ကြောက်ရွံ့ခဲ့တယ်။ တစ်သက်ပတ်လုံးပဲ အဖေအမေအနားမှာ နေသွားမယ်။ အဖေ အမေကို ပြုစုယုယပြီး စောင့်ရှောက်မယ်။ ဒီလိုရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘဝကို လှမ်းကြည့်တဲ့ခါမှာ မဖြစ်သေးဘူး။ သူတို့ ကလည်း ကိုယ့်ကိုသာဝရ မစောင့်နိုင်ဘူးဆို ပြီးတော့ အားတင်းပြီး ခွဲခွာဖို့ကြိုးစားရ တယ်။ ခွဲခွာရတော့မယ့်ဆဲဆဲလေးမှာ မျက် ရည်ပေါက်ကြီးငယ်ကျပြီး စိတ်ကိုတင်းရပါ တယ်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဒါဟာ နံပါတ်တစ် စွန့်စားခြင်းတစ် ခု။ အမိအဖ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ မိသားစု တွေနဲ့ ခွဲခွာရမယ်ဆိုတာ သာသနာဝန်ထမ်း ရဟန်းတော်များအတွက် ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝ ကတည်းက စွန့်စားရပါတယ်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၅၃

“သူ့လို ငါလို လူတွေကိုတော့ မဆို
လိုပါဘူး။ တကယ့်ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီး
နဲ့ အလုပ်ကြီး လုပ်လိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဘဝ
ကို ရင်နာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဘဝအတွက်
ရတက်အေးရအောင် တကယ့် ဒုက္ခငြိမ်း
အောင် ကြိုးစားလိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေအတွက်
လောကကြီးကို စွန့်ရတယ်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“လောကကို စွန့်စားရဲရတယ်။ မစွန့်
စားရဲရင်တော့ ဘယ်တော့မှ လောကမှာ
အထွဋ်အထိပ်ကို မရောက်နိုင်ဘူး။ ဒကာ
ဒကာမတွေ နားလည်တယ်နော်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

ဆင်းရဲခံမှ ချမ်းသာရ

“သာသနာဝန်ထမ်း ရှင်ရဟန်းဘဝ
ဆိုတာ ခက်တယ် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

၅၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ရာမှာ နေခဲ့စဉ်တုန်း ကတော့ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ၊ မိဘတွေ၊ မိသားစုတွေက ကိုယ့်အပေါ် အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ကြတယ်။ စားချင်သမျှ ကျွေးကြတယ်။ အစစအရာရာပေါ့။ သာသနာဝန်ထမ်း ရှင်ရဟန်းဘဝလည်းရောက်ရော၊ အပူစားချင်ပြန်တော့လည်းပဲ အအေးချည်းပဲ စားရတယ်။ အအေးစားချင် ပြန်တော့လည်း အပူပဲစားရတယ်။ ဒါကိုလည်း အများကြီး သည်းခံခဲ့ရတယ်။ ဘုန်းကံတွေ မရှိသေးခင်တော့ အစစအရာရာ ပိုပြီး ဆင်းရဲတာပေါ့။ လူတွေလည်း အသိအကျွမ်း မရှိသေးဘူး။ ဒီတော့ ဖြစ်သလိုပဲ စားရတယ်။ ဖြစ်သလိုပဲ ဝတ်ရတယ်။ ဖြစ်သလိုပဲ နေရတယ်။ ဟုတ်လား”

(တင်ပို့ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၅၅

“အဲဒီလောကခံတွေကိုလည်းပဲ သည်း
ခံ ရပါတယ်။ ဒီထက်မက ပြောပြဖို့ မတတ်
နိုင်တဲ့ စွန့်စားခြင်း ကြီးငယ်တွေ အများကြီး
ရှိပါသေးတယ်နော်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ
စွန့်စားခြင်းသည် မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို စွန့်
နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် စွမ်းတယ်လို့
ပြောတယ်။ ဒါကြောင့် စွန့်စားရတယ်။
တရားတွေ အားထုတ်တဲ့အခါမှာလည်း စွန့်
စားရတယ်။ တရားတွေ တိုးတက်ဖို့ ကိုယ့်
အတွက် အဓိကပန်းတိုင်ထားရတယ်။ ထွက်
လာတဲ့ နေမင်းကြီး ပြန်မဝင်ခင် ငါ့အတွက်
ကြီးမားသော အခွင့်ကောင်းကြီးတစ်ခု ဖြစ်
စေရမယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုး မိမိကိုယ်
ကို ချတတ်ရမယ်နော်”

(တင်ပို့သူများ)

“ပရိယတ္တိ ဝိသာရဒ ဂုဏ်တွေနဲ့လည်း
ပဲ ပြည့်စုံဖို့ လိုအပ်တယ်။ ပဋိပတ္တိ ဝိသာ
ရဒ ဂုဏ်တွေလည်း ပြည့်စုံနေဖို့ လိုအပ်

၅၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

တယ်။ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်
ကျင်ရှိဖို့ လိုအပ်တယ်။ ဒါလေးတွေ ဒီလို
ပေါ်လာရင် ဒီလို မှတ်ရမယ်။ ဒီလို ကျင့်
သုံးရမယ်ဆိုတဲ့ ကြိုတင်ပြီး စွမ်းအားလေး
တွေကို စုစည်းထားတတ်ရတယ်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“တရားအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ
မေတ္တာလက်နက် ကိုင်ဆောင်ရပါတယ်။ ဒါ
ကို လက်နက်ကောင်းလို့ ခေါ်တယ်။ အရန်
ကမ္မဋ္ဌာန်းပေါ့။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းဖို့
လိုအပ်တယ်နော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဝိပဿနာတစ်ခုတည်းကို အားထုတ်
တတ်ရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ သမထစွမ်းအား
တွေလည်း လိုအပ်ရင် လိုအပ်သလို ထည့်
ပေးရတယ်။ ဒါကြောင့် တရားအားထုတ်
တယ်ဆိုတာ ဟောဒီ ယခုလို ရိပ်သာထဲမှာ
လာအားထုတ်တာကတော့ ဘာအန္တရာယ်

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၅၇

မှ မရှိဘူးနော်။ ဘုန်းကြီးတို့ အရန်သင့် ဆောက်လုပ်ပေးထားတဲ့နေရာမှာ လာရောက် ပြီးတော့ ရှေးဘုန်းရှေးကံရှိတဲ့ သံဃာတော် တွေက ကြိုးစားပမ်းစား ပြုလုပ်ထားတဲ့ အဆောက်အဦးတွေ၊ နေရာထိုင်ခင်းတွေ၊ စားစရာတွေ စသည်ဖြင့် ရုပ်ပြသာသနာပြု အဆောက်အဦးတွေ တည်ထောင်ထားခြင်း ကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေအတွက် လိုလေ သေးမရှိ အဆင်သင့် ဖြစ်မနေဘူးလား။”

(ဖြစ်နေပါတယ်ဘုရား)

“ဘုန်းကြီးများ ဒီနေရာကို ရောက်ခါစ တုန်းက ဒီနေရာမှာ ဘာမှမရှိခဲ့ပါဘူး။ ဘာမှ မရှိတဲ့ ဝါးကျောင်းလေး တစ်ဆောင်သာရှိ တယ်။ အဲဒါကနေပြီးတော့ သာသနာပြု လုပ်ငန်းကြီးကို စတင်ပြီးတော့ သမထ၊ ဝိပဿနာ နှစ်ရပ်တို့ကို လက်ကိုင်ထားပြီး ကြိုးစားလာခဲ့ရပါတယ်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

၅၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“စွန့်စွန့်စားစားပေါ့နော်။ အဲသလို စွန့်စားပြီးတော့ မိမိသန္တာန်မှာ ဒါနအလုပ်တွေ၊ သီလအလုပ်တွေ၊ သမထအလုပ်တွေ၊ ဝိပဿနာအလုပ်တွေ အဲသလို အင်္ဂါရပ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ တရားထူးတရားမြတ် ကုသိုလ်စွမ်းအားလေးတွေကို ပြုဖန်များလာတော့မှ အခုလို ဖြစ်လာခဲ့တာပါ”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“အလိုလို ဖြစ်လာတာလား၊ စွန့်စားလို့လား”

(စွန့်စားလို့ပါဘုရား)

“ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ယခုလို အားပါးတရ တရားနာနိုင်တာလေးဟာလည်း စွမ်းအားတစ်ခုပါပဲ”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဦးစွာပထမ ဘုန်းကြီးတို့ ရိပ်သာစဖွင့်စဉ်တုန်းကဆိုရင် သာမန်လောက်ပါပဲ။

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၅၉

ဟော့ဒီ ဓမ္မာရုံက ဝါးလေးကာပြီး အုန်းမိုး
ထားတာနော်။ ကြမ်းတောင် မခင်းရပါဘူး။
မြေကြီးပေါ်မှာပဲ ထိုင်ရတယ်နော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ပြီးတော့မှ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဝိုင်း
လှူကြလို့ အခင်းလေးဖြစ်လာတယ်။ အကာ
မရှိသေးဘူး။ ဖျာကြီးတွေ၊ ဝါးထရံတွေကာ
ပြီး ထားရတယ်။ တဖြည်းဖြည်း မြို့သူ
မြို့သား နယ်သူနယ်သား ဒကာဒကာမများ
စွမ်းဆောင်မှုကြောင့် ယခုလို ချမ်းသာစွာ
နေထိုင်လာကြတယ်နော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“အရင်တုန်းက မီးဆိုရင်လည်း
ဖယောင်းတိုင်လေးထွန်းပြီး အားထုတ်ခဲ့ရ
တယ်။ အခုဆိုရင်တော့ လျှပ်စစ်မီးတွေနဲ့
ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်လာတယ်။ ဟုတ်လား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

၆၀ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“အဲသလို ဆင်းရဲခြင်းရဲ့ နောက်ကွယ်
မှာ ဘာရှိသလဲ”

(ချမ်းသာခြင်းပါဘုရား)

ဘယ်သူမပိုင် ဘုံဆိုင်မှတ်ကြ

“ချမ်းသာခြင်း ရှိပါတယ်။ စွန့်စား
ရင် ကြိုးစားရင် အောင်မြင်မှုရတယ်ဆိုတာ
ကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို သိစေချင်လို့ပါ”

(တင်ပို့ဘုရား)

“မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မဆို ကြိုးစားရင်
ဘာမဆို မဖြစ်နိုင်ဘူးလား”

(ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)

“မလုပ်ရင်တော့ မဖြစ်ဘူးပေါ့။
တကယ်လုပ်ရင် အဟုတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ
ဆိုရင် တိုးတက်လာတဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာတွေ
ဟာ အထင်ကြီးစရာလားဆိုရင် မဟုတ်ပါ
ဘူး။ ဘုန်းကြီးတို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၆၁

အထင်ကြီးစရာ ဘာမှမရှိပါဘူး။ ဟောဒီ
ကျောင်းတိုက်ကြီးတွေဟာလည်းပဲ ဘုန်းကြီး
များနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး။ ဒါဟာ သာသနာ
ပြု နေရာဌာနလေး တစ်ခုအဖြစ် ဘုန်းကြီး
တို့က ဖန်တီးပေးတဲ့သဘော သက်သက်
ပါ။ ဟုတ်ပြီလား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဒီကျောင်းတိုက် အဆောက်အအုံ
နေရာဌာနတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘုန်းကြီး
တို့ နည်းနည်းလေးမှ ငဲ့ကွက်မှု မရှိပါဘူး။
တွယ်တာမှုလည်း မရှိပါဘူး။ တွယ်တာလို့
လည်း မရပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲမေးတော့
မည်သည့်အရာမဆို မြဲမြံခြင်း မရှိဘူးဆိုတာ
ကြိုတင်ပြင်ဆင် သဘောပေါက်ထားတယ်။
အရာမှန်သမျှတွေဟာ ရုပ်လောကဖြစ်ဖြစ်၊
နာမ်လောကဖြစ်ဖြစ် မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မဆို
ရုပ်နာမ်လောက မှန်သမျှတို့ဟာ မြဲမြံခြင်း

၆၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

မရှိ၊ ခိုင်ခံ့ခြင်းမရှိ၊ တည်မြဲခြင်းမရှိဘူး။
ဟုတ်ကဲ့လား။”

(တင်ပါဘုရား)

“မိမိရုပ်နာမ်လောကတောင်မှ မြဲမြံခြင်း
လည်းမရှိ၊ တည်မြဲခြင်းလည်းမရှိ၊ ခိုင်ခံ့ခြင်း
လည်း မရှိဘူးဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ် အကြောင်း
ရင်းကိုစွဲပြီး ဖြစ်ပေါ်လာသော ခန္ဓာပွားတွေ၊
ရုပ်ပွားတွေ နာမ်ပွားတွေဟာလည်းပဲ နိစ္စ
လောက မရှိပါဘူး။ အနိစ္စလောကသာ ဖြစ်
ပါတယ်။ ဘာတဲ့လဲ”

(အနိစ္စလောကပါဘုရား)

“သုခလောကလား၊ ဒုက္ခလောက
လား။”

(ဒုက္ခလောကပါဘုရား)

“အတ္တလောကလား၊ အနတ္တလောက
လား။”

(အနတ္တလောကပါဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၆၃

“အနတ္တလောကကြီးပါ။ အဲသလို
အနိစ္စလို့ မြင်ဖို့လိုတယ်။ ခန္ဓာမှာရှိနေတဲ့
အနိစ္စကို အနိစ္စလို့ မြင်မယ်။ ဒုက္ခကို ဒုက္ခ
လို့ မြင်မယ်။ အနတ္တကို အနတ္တလို့ မြင်ရ
မယ်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

ဆင်ခြင်တွေးဆ သင်္ခါရ

“အရှိကို အရှိအတိုင်း မြင်ရမယ်နော်။
အပို မမြင်ရဘူး။ အပိုမြင်အောင်လည်း
မကြိုးစားရဘူး”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“သဘောပေါက်တယ်နော်။ အနိစ္စဆို
တဲ့ သဘောအပေါ်မှာ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ သိရုံ
လောက်သာ သိဖို့လိုတယ်။ အနိစ္စလက္ခဏာ
ဉာဏ်ကလေးတွေ ပေါ်လွင်နေဖို့ အနိစ္စ
လက္ခဏာ ဖုဿနဉာဏ်၊ အနိစ္စကိုမြင်တဲ့

၆၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

သဘော၊ အနိစ္စရဲ့ လက္ခဏာကို မြင်တဲ့ သဘော၊ အနိစ္စ လက္ခဏာဓာတ်ကလေးကို တွေ့ထိတဲ့သဘော၊ အနိစ္စလက္ခဏာထိုက် တဲ့သဘော ဟုတ်လား။”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“မမြဲတဲ့ အမူအယာ၊ အဲဒီမမြဲတဲ့ အမူ အယာရဲ့ ပြောင်းလဲနေတဲ့ သဘော၊ ပြောင်း လဲနေတာက လက္ခဏာ၊ ဟုတ်လား။ ပြောင်း လဲနေတဲ့ တစ်နေရာနဲ့ တစ်နေရာ မတူတာ လေးတွေ ပြောင်းလဲနေတဲ့သဘောကို လက္ခဏာလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီမမြဲမှုသဘောလေး ကို ဉာဏ်နဲ့ လှမ်းပြီးတွေ့နေတာ အရသာ ပေါ်လွင်နေတယ်။ အဲဒီ မမြဲတဲ့သဘော၊ အဲဒီ ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက်ပျက် လိုက် လက္ခဏာကို ဉာဏ်နဲ့လှမ်းပြီးတော့ မြင်နေတယ်။ တွေ့ထိနေတယ်။ အဲဒီတွေ့ ထိတဲ့ဉာဏ်သည် ဖုဿနသဘော။ ဉာဏ်

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၆၅

နဲ့ တွေ့ထိနေတယ်။ ခန္ဓာရဲ့ ပြောင်းလဲမှု လက္ခဏာ၊ ခန္ဓာ၏ ဖြစ်မှုပျက်မှု လက္ခဏာ ဓာတ်ကလေးတွေကို ဉာဏ်လေးနဲ့လှမ်းပြီး တစ်မှတ်ချင်း၊ တစ်မှတ်ချင်း လှမ်းတွေ့နေ တယ်။ အဲဒါကို အနိစ္စလက္ခဏာ ဖုဿန။ အဲဒါလေးကို မြင်ရင်း မြင်ရင်း၊ မှတ်ရင်း မှတ်ရင်းနဲ့ ဖျတ်ဆိုရင် အနိစ္စတွေ ချုပ် ပျောက်သွားတာက လက္ခဏာဉာဏ်၊ အဲဒီ ဉာဏ်က မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ကူးသွား တာနော်”

(တင်ပုဒ်ဘုရား)

“ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ခန္ဓာကိုယ်ကြီးရဲ့ အနိစ္စကိုသာ မြင်အောင် ကြည့်”

(တင်ပုဒ်ဘုရား)

“ခန္ဓာကိုယ် ဘယ်နေရာပဲကြည့်ကြည့် ဆံပင်၊ ဆံချောင်းလေးကအစ ဟိုခြေဖျားထိ

၆၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

ကြည့်၊ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ အနိစ္စကလွဲလို့
တခြားမရှိဘူးနော်”

(တင်ပါဘုရား)

“နိစ္စရှိသလား၊ မြီတာရှိရဲ့လား”

(မရှိပါဘုရား)

“မြီတဲ့နေရာလေး ဘယ်နားမှာ တစ်ခု
ရှိနေလေသလဲလို့ အပ်ဖျားလေးနဲ့ ထောက်
ထောက်ပြီး ရှာဘိသကဲ့သို့ တစ်ကိုယ်လုံးမှာ
ညာဏ်တည်းဟူသော အပ်ဖျားလေးနဲ့ ထောက်
ထောက်ပြီးတော့ ကြည့်ရင် မြီမြီခြင်းလောက
ရှိ၊ မရှိ”

(မရှိပါဘုရား)

“ချမ်းသာခြင်းဘဝ ရှိ၊ မရှိ”

(မရှိပါဘုရား)

“ခိုင်မြဲခြင်းလောကကြီး ရှိ၊ မရှိ”

(မရှိပါဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၆၇

သတိ ပညာ မွေးမြူပါ

“ဒါလေးတွေကို ကွင်းကွင်းကွက်ကွက်
မြင်အောင်ကြည့်၊ မရှိတာမြင်ရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်
လမ်းမပေါ်ရောက်သွားပြီ ဟုတ်လား။”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဪ... အနိစ္စ လက္ခဏာဓာတ်
ကလေးတွေ မြင်သွားပြီဆိုရင် ဝိပဿနာ
လမ်းမပေါ် ရောက်သွားပြီ။ ဒီထက် ပိုမသိ
ချင်နဲ့။”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဒကာ၊ ဒကာမတွေက အလုပ်လုပ်ရင်
သိချင်တဲ့စိတ်က ရှေ့က ရောက်နေတယ်။
အလုပ်က နောက်က၊ ရချင်တာလေးက ရှေ့
က ဖြစ်ပါ့မလား။”

(မဖြစ်ပါဘုရား)

“ဆန္ဒတွေက သိပ်စောနေတယ် ဟုတ်
လား။ စိတ်ဆန္ဒတွေက သိပ်စောနေတော့

၆၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

ရချင်တဲ့စိတ်တွေ လွန်ကဲနေရင်လည်း တရား
က ရပ်နေတတ်တယ်နော်”

(တင်ပဲ့)

“လွန်ကဲမှု လုံးဝ မရှိပြန်တော့လည်းပဲ
ရလိုတဲ့စိတ် လုံးဝ မရှိပြန်ရင်လည်း လျော့
ရဲနေတတ်ပြန်တယ်။ တရားသဖြင့် လိုချင်
စိတ်တော့ ရှိရမယ်။ အလွန်လည်း မပြင်း
ထန်ရဘူး။ လျော့လည်း မလျော့ရပါဘူး။
တင်းလည်း မတင်းရပါဘူး ဟုတ်လား”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ခပ်မှန်မှန်လေးနဲ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ငါ
ရောက်အောင်သွားမယ် ဒီလိုမျိုး ရှိရမယ်။
သွားတဲ့အခါမှာလည်း မမောအောင် သွားရ
မယ်နော်။ တောင်ကြီးပေါ် တက်လို့ရှိရင်
အပြေးတက်ရင် ဘာဖြစ်တယ်”

(မောပါတယ်ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၆၉

“အမောဆိုပြီးတော့ မသွားနိုင်တော့ဘူး။ ရင်တွေတုန်လာတယ်။ အဲသလို တအားမောပမ်းနေပြန်တော့လည်း ရှေ့ဆက်သွားရတာ အဆင်မပြေတော့ဘူး။ ဒါကြောင့် သတိနဲ့ဉာဏ် ယှဉ်တွဲပြီး ခပ်မှန်မှန်လေး ကြိုးစားပြီးသွားမယ်ဆိုရင် တောင်ပေါ်ကို မရောက်နိုင်ဘူးလား”

(ရောက်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)

“ဘာလို့ ရောက်နိုင်တာလဲဆိုရင် ကြိုးစားပြီး သတိ၊ ဝီရိယ၊ ဉာဏ်တွေနဲ့ ချိန်ပြီးသွားလို့ ရောက်တာနော်။ ဒါဆိုရင် တောင်အောက်ကနေပြီးတော့ လူတစ်ယောက်က တောင်ပေါ် မော့ကြည့်ပြီးတော့ တောင်ပေါ်ရောက်ချင်လိုက်တာလို့ အောက်က အော်ခိုနေရုံနဲ့ တောင်ပေါ်ရောက်ပါ့မလား”

(မရောက်နိုင်ပါဘုရား)

၇၀ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“ဘာဖြစ်လို့ မရောက်တာလဲဆိုရင်
ရောက်အောင်မှ မသွားဘဲ။ မသွားလို့
မရောက်တာပါ ဟုတ်လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဒါကြောင့် သွားပြန်တော့လည်းပဲ
မပြင်းထန်ရဘူး။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“အရာရာမှာ သတိ၊ ဉာဏ်ရှိရတယ်။
ဒီဘုရား သာသနာကြီးရဲ့ အဓိက ဆောင်
ပုဒ်ဟာလည်း ‘သတိ၊ ပညာ’ လိုရင်းသာ
တည်းလို့ဆိုတဲ့ သတိ၊ ပညာ သာသနာပဲ။”

(တင်ပဲ့)

ဆုံးမစကား မလေးစား

“အဲဒီ သတိနဲ့ပညာ ဖြစ်ဖို့အတွက်သာ
သမာဓိတွေကို ဝီရိယတွေနဲ့ သဒ္ဓါတရားဆို

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၇၁

တဲ့ လက်နက်တွေသုံးပြီး ထူထောင်ရတာ
မဟုတ်လား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“အေး... ခုနက ဥပမာထဲက ဒုတိယ
လူကို ကြည့်လိုက်ပါဦး။ လှချင်လိုက်တာ၊
သူများလှလို့ လှချင်တယ်။ ကိုယ့်မှာကသတိ
နဲ့ အသိဉာဏ်က အားနည်းတယ်။ သတ်
မှတ်ထားတဲ့ စည်းကမ်းအတိုင်း လိုက်နာ
ကျင့်သုံးရမယ်ဆိုတဲ့စကား နားထောင်တတ်
တဲ့ဉာဏ် မပါဘူး။ ပညာကို ရှေ့တန်း
မတင်ဘဲ လောဘကိုသာ ရှေ့တန်းတင်
ထားတယ်။ လောဘနဲ့ ဆက်စပ်တဲ့ ဝီရိယ
ကိုပဲ ထားတယ်။ ခြင်္သေ့ကြီးက ခုနစ်ပတ်
ပဲ ပတ်ရမယ်လို့ ပြောပေမယ့် နားထောင်ရဲ့
လား”

(မထောင်ပါဘုရား)

၃၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“နားမထောင်ဘဲနဲ့ ကိုယ်လုပ်ချင်သလို
မလုပ်ဘူးလား”

(လုပ်ပါတယ်ဘုရား)

“လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ သူက ပို
ပြီးတော့ လှလာတာလား၊ အမြီးပေါက်တာ
လား”

(အမြီးပေါက်ပါတယ်ဘုရား)

“ကောင်းတာလား၊ ဆိုးတာလား”

(ဆိုးတာပါဘုရား)

“အဲသလို ဆိုးပြီး ဆင်းရဲခြင်းဖြစ်သွား
တာကို ဆန်းစစ်ကြည့်လို့ရှိရင် ဆရာစကား
နားထောင်လို့လား၊ မထောင်လို့လား”

(နားမထောင်လို့ပါဘုရား)

“နားမထောင်တဲ့အပြင် သူများထက်
ပိုလှအောင်ဆိုတဲ့ လောဘတက်လာလို့နော်။
သူ့ရဲ့ လောဘက ဝိသမလောဘ ဖြစ်သွား

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၇၃

တယ်။ ရိုးရိုးလောဘက ကိစ္စမရှိသေးဘူး။
ဝိသမလောဘဆိုရင်တော့ ဘဝပျက်စီးရ
တယ်နော်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ကဲ... ဒုတိယလူဟာ ခုနစ်ပတ်နဲ့
မရပ်ဘဲ လောဘစိတ်နဲ့ ရှစ်ပတ်လည်းပတ်
လိုက်ရော ခန္ဓာကိုယ် ဘာဖြစ်သွားတာတဲ့
လဲ”

(အမြီးထွက်သွားပါတယ်ဘုရား)

“အမြီးထွက်လာတော့ ဘဝပျက်မသွား
ဘူးလား”

(ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား)

“ပျက်စီးသွားရှာတယ်နော်။ အေး
ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အမြီးမထွက်
စေနဲ့၊ ရှင်းရဲ့လား”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

၇၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

မလျှော့တဲ့ဇွဲ အားမာန်ခဲ

“အမြီးထွက်အောင်တော့ မလုပ်နဲ့။ ပုံမှန်လုပ်ပါနော် မှန်မှန်လေးပေါ့။ အမြီးထွက်တယ်ဆိုတာ အတ္တလွန်ကဲတဲ့သဘော။ တချို့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက တရားအားထုတ်တယ်ဆိုရင် ဇွဲသိပ်ကောင်းတယ်။ လုပ်ရင်းလုပ်ရင်းနဲ့ ဇွဲတွေ သိပ်တင်းလိုက်တော့ တင်းရင်း တင်းရင်းနဲ့ ဇွဲက ဒိုင်းဆိုရင် အောက်ကို ပြန်ပြုတ်ကျတယ်။ ပြန်တင်ဖို့ စွမ်းအားကလည်း မရှိတော့ဘဲနဲ့ အင်း... ငါလည်း တရားတော့ တော်တော်ထိုင်ပြီးပြီ၊ တော်တော်လည်း ကြိုးစားပြီးပြီ၊ သူများတွေထက်တောင် ပိုထိုင်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ တရားလည်း မရဘူး။ အိမ်ပြန်တာပဲ ကောင်းပါတယ်ဆိုပြီးတော့ ကျသွားတဲ့ဇွဲ အပေါ် ပြန်မတင်နိုင်ဘဲ အိမ်မပြန်ရဘူးလား”

(ပြန်ရပါတယ်ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၇၅

“ဒါဟာ ဝီရိယတွေလွန်ကဲပြီး ဝီရိယ
နောက်က ဉာဏ်မလိုက်နိုင်တဲ့အခါမျိုးမှာ
စိတ်တွေ ပျံ့လွင့်ကုန်တယ်။ ဝီရိယနဲ့သမာဓိ
မမျှတရင် စိတ်တွေ ပျံ့လွင့်ကုန်ပြီးတော့
သမာဓိ မတည်ကြည်ဘဲ ကုသိုလ်အာရုံနဲ့
မပျော်နိုင်တော့ဘူး ဟုတ်ကဲ့လား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဒါကြောင့် အရာရာမှာ မျှတရတယ်
လို့ ပြောတာပါ။ အရေးကြီးလို့ပြောတာပါ။
တရားအားထုတ်တဲ့အခါမှာ သမာဓိနဲ့ ဝီရိယ
ဟာ မျှတရတယ်။ သဒ္ဓါနဲ့ ပညာဟာလည်း
မျှတရတယ် ညီမျှနေရတယ်။ တန်းတူ ဖြစ်
နေရတယ်။ အရည်အချင်း တူရတယ်။
ယောဂီဟာ အဲဒီတရားလေးခုကို သတိနဲ့
ချင့်ချိန်တတ်ရတယ်။ သတိတစ်ခုကသာ ပို
သွားတယ်လို့ မရှိပါဘဲနဲ့ ကျန်တဲ့ သမာဓိ
ဆိုတာလည်း လွန်ကဲတတ်ပါတယ်။ သဒ္ဓါ

၇၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

ဆိုတာလည်း လွန်ကဲတတ်တယ်။ ဝီရိယ
လည်း လွန်ကဲတတ်တယ်။ ပညာဆိုတာ
လည်း လွန်ကဲတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် တစ်
ခုခု လွန်ကဲပြီဆိုရင် သတိနဲ့ပြန်ပြီးတော့
ကုသိုလ်စွမ်းအားတွေဖြစ်အောင် ထူထောင်
ရတယ် ဟုတ်လား”

(တင်ပါဘုရား)

“ခုနကပြောသလို ကုသိုလ်အာရုံနဲ့
မပျော်နိုင်တော့ဘူးဆိုရင် အိမ်ပြန်ချင်လာလို့
ပြန်ပြီဆိုကတည်းက အားထုတ်ရင် ဆက်
တိုးတက်မယ့် တရားအာရုံတွေ မဆုံးရှုံးရ
ဘူးလား”

(ဆုံးရှုံးပါတယ်ဘုရား)

“ဒီနေရာရောက်ပြီး တရားအားထုတ်
ဖို့ အခွင့်အရေးဆိုတာ လွယ်ပါ့မလား”

(မလွယ်ပါဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၇၇

စောင်းကြိုးပမာ ကျင့်သုံးပါ

“အဘက်ဘက်က အကြောင်းတိုက်
ဆိုင်ဖို့ တော်တော်ကြိုးစားပြီးမှ ရောက်လာ
ကြတာပါ။ အိုးပစ်၊ အိမ်ပစ်၊ မိသားစုတွေ၊
စီးပွားရေးတွေ ခဏပစ်ခဲ့ပြီးတော့မှ အားလုံး
ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးကအစ
အစစပြည့်စုံမှ ရောက်လာနိုင်တဲ့ နေရာလေး
မှာ ဖျတ်ခနဲ ပေါ်လာတဲ့ အိမ်ပြန်ချင်တဲ့
စိတ်တစ်ချက်နဲ့ ပြန်ရမှာလား။ ဒါမှမဟုတ်
ဒီစိတ်ကလေးရဲ့ မမြဲတဲ့သဘောကို သတိ
ဉာဏ်နဲ့ အကဲခတ်ပြီး သတိနဲ့ သိမ်းဆည်း
ရမှာလား”

(သတိနဲ့ သိမ်းဆည်းရမှာပါဘုရား)

“ဒီပေါ်တဲ့စိတ်ကတော့ တစ်ချိန်လုံး
မြဲနေရဲ့လား”

(မမြဲပါဘုရား)

၇၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“ဒီမမြဲတဲ့သဘောကို အကဲခတ်ထားရင် ဒီအိမ်ပြန်ချင်တဲ့စိတ်ဟာလည်း ခဏပါပဲ။ ချုပ်ပျောက်ရတာပါပဲ ဟုတ်လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဘာစိတ်ကလေးပဲပေါ်ပေါ် သတိနဲ့ ကပ် ဉာဏ်ကလေးနဲ့ မှတ်လိုက်ရင် ဘာလေးပေါ်ပေါ် ချုပ်ပျောက်မနေဘူးလား။”

(ချုပ်ပျောက်နေပါတယ်ဘုရား)

“ဒီလိုသာ သတိ၊ ဉာဏ်မဦးစီးပါပဲနဲ့ ကုသိုလ်စွမ်းအားတွေကို မထူထောင်နိုင်ဘူးဆိုရင် ဘာနဲ့တူလာသလဲဆိုတော့ နတ်ပြည်မှာ နတ်သား၊ နတ်သမီးတွေဟာ မသေခင်ပုံစံတွေ ပြောင်းလဲလာကြတယ်လေ။ တစ်သက်လုံးမှာ ဘယ်တော့မှ မပျင်းခဲ့တဲ့ နတ်သားနတ်သမီးတွေဟာ မသေခင် စုတိစိတ်မကျမီ (၇) ရက်လောက်မှာ ပျင်းလာသတဲ့။ အဝတ်တွေ အထည်တွေဟာ ဘယ်တော့

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၇၉

မှ မနွမ်းပေမယ့် စုတိစိတ်ကျခါနီးမှာ နွမ်း
လာတယ်တဲ့။ ဟုတ်လား”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဘယ်တော့မှ
ပြောင်းလဲမှု မရှိခဲ့ပေမယ့် စုတိစိတ်ကျခါနီး
မှာ အိုမင်းရင့်ရော်ပြီး ပြောင်းလဲရှာတယ်
တဲ့။ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ထဲမှာ အလွန်အလွန်
မွေ့လျော်ခဲ့ပေမယ့် အဲဒီဥယျာဉ်ထဲမှာ သွား
ရောက်ပြီး မပျော်ချင်တော့ဘူး။ စိတ်ဓာတ်
တွေ ကျဆင်းသွားရှာတယ်။ ခုနစ်ရက်ပြည့်
တဲ့နေ့ စုတိစိတ်ကျပြီးတော့ ဒေါမနဿ
စိတ်နဲ့များ စုတိစိတ်ကျလို့ရှိရင် ငရဲဒယ်အိုး
ထဲကို တစ်ခါတည်း ဆင်းရတာပဲနော်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဒါကြောင့် ဘဝဆိုတာ ငှက်ခါးပျံ
သလိုပဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ။ တစ်ခါတစ်ရံ
မှာ ဘဝအဆင့် မြင့်နေတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ

၈၀ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

မှာ ဘဝအောက်တန်း ကျနေပြန်တယ်။ ဘဝ
ဆိုတာဟာ မခိုင်မြဲဘူးနော်။ ဘာဖြစ်လို့
မခိုင်မြဲတာလည်းဆိုရင် မိမိသန္တာန်မှာ ခိုင်
နိုင် မြဲနိုင်တဲ့ တရားဓာတ်တွေ မရှိသေးလို့။
ခုပဲကြည့်လေ တရားမှတ်ရင်းနဲ့ ဝီရိယတွေ
လွန်ကဲ၊ ပညာမလိုက်နိုင်တော့ ကုသိုလ်
အာရုံနဲ့ မပျော်တော့ပါပဲနဲ့ အကုသိုလ်အာရုံ
နဲ့ ပျော်ချင်လာတယ်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဒါဟာ မခိုင်မြဲလို့ပဲ။ ခိုင်မြဲတဲ့စိတ်
မိမိသန္တာန်မှာ မရှိသေးလို့ပဲ”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဒါကြောင့် လွန်ကဲသော ဝီရိယလည်း
မရှိရအောင်၊ သတိနဲ့ စောင့်ရှောက်ရမယ်။
လွန်ကဲသော သဒ္ဓါလည်း မဖြစ်စေရဘူး။
လွန်ကဲသော သမာဓိ၊ လွန်ကဲသော ပညာ
တွေ ဖြစ်နေမယ်ဆိုရင် ဒီပုဂ္ဂိုလ် မဂ်ဖိုလ်

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၈၁

နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မရောက်
ပါဘူး”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ပညာလွန်ကဲရင်လည်း ကောက်ကျစ်
တတ်တယ်နော်။ ဉာဏ်လွန်ကဲရင် ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုယ်လည်း ကောက်ကျစ်တတ်သလို၊
သူတစ်ပါးကိုလည်း ကောက်ကျစ်တတ်
တယ်နော်”

(တင်ပါ့)

“အတွေးတွေ လမ်းချော်နေတတ်
တယ်။ အသိတွေများပြီး လမ်းချော်နေတတ်
တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အတွေးတွေနဲ့
အထင်ကြီးနေတတ်တယ်နော်။ ဒါဟာ မဂ်
ပဲ။ ငါ မဂ်ရပြီ စသည်ဖြင့် အတွေးတွေ
ချော်ပြီးတော့ အတွေးတွေနဲ့ပဲ စိတ်ကူးယဉ်
နေတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တရား
အမှတ်ကလေးတွေ ကောင်းသွားလို့ မှတ်

၈၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

စိတ်နဲ့ အာရုံနဲ့ ကိုက်ကိုက်နေရင်း တစ်ခါ တစ်ရံ ဖျတ်ခနဲ ထိန မိဒ္ဓ အစားထိုး ဝင်သွားတာလေးကို မဂ်လို့ ထင်သွားတယ်။ ငါ သောတာပန်တည်ပြီ။ ငါ တရားရထားပြီလို့ တွေးနေရော။ ကဲ... အဲသလို အထင်ကြီးသွားပြီဆိုရင် အဲဒါ ပညာလွန်ကဲနေတာ”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဒီပုဂ္ဂိုလ် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်နဲ့ ဝေးသွားပြီဟုတ်လား။ နားလည်တယ်နော်။ ဒါကြောင့် တရားမှတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သဒ္ဓါနဲ့ပညာ မျှတဖို့လိုအပ်တယ်။ ဝီရိယနဲ့ သမာဓိ မျှတဖို့လိုအပ်တယ်။ သတိကတော့ ဘယ်တော့မှ ပိုတယ်မရှိဘူး။ အလိုပဲ ရှိနေတယ်နော်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ဝီရိယနဲ့ သမာဓိ၊ သဒ္ဓါနဲ့ပညာ မျှတဖို့အတွက် သတိသည် လိုရင်းပဲ။ သတိက

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၈၃

ပဲ အမြဲတမ်း ထိန်းပေးရတယ်။ ဒါကြောင့်
ယောဂီများကို ခဏခဏ ပြောနေတယ်။
ယောဂီများ သတိထားကြ။ အရာရာတိုင်း
မှာ သတိနဲ့ဆောင်ပြီး ထားကြ။ အမှတ်
တွေ လွဲနေတယ် သတိထားကြလို့ သတိကို
ရှေ့တန်းတင်ပြီး ဘုန်းကြီးများ ခဏခဏ
ပြောနေတယ်။ လိုအပ်လို့ ပြောနေတာနော်။
ဘာဖြစ်လို့ သတိကို အထူးအားဖြင့် ပြော
နေရသလဲဆိုရင် ဉာဏ်ကိုလည်း ဒီသတိ
ကပဲ ထိန်းရတယ် ဟုတ်လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“သဒ္ဓါကိုလည်း သတိကပဲ ထိန်းပေး
ရတယ်။ ဝီရိယကိုလည်း သတိကပဲ ထိန်း
ပေးရတယ်။ သမာဓိကိုလည်း ဒီသတိကပဲ
ထိန်းပေးရတယ် ဟုတ်လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“သမာဓိလွန်ရင် ဘာဖြစ်တတ်သလဲ
ဆိုရင် အိပ်ငိုက်လာတတ်တယ်။ သမာဓိ

၈၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

လွန်ရင် သတိကင်းတော့ အပ္ပမာဒနေရာမှာ
ပမာဒက အစားထိုးလိုက်ခြင်းကြောင့် အိပ်
ငိုက်ပြီး မြောနေတတ်တယ် မဟုတ်လား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ သန္တာန်မှာ သတိ ဖျတ်
ခနဲ ကင်းတာနဲ့ တရားမှတ်တာလား၊
မတရားမှတ်တာလား”

(မတရားမှတ်တာပါဘုရား)

“ဟုတ်တယ် လွဲနေတယ်ပေါ့။ နား
လည်တယ်နော်”

(တင်ပါ့)

“အမှတ်သတိ ကင်းတဲ့စိတ်ဟာ
မကောင်းတဲ့ဘဝကို ပို့ပေးတတ်တယ်။ ဒါ
ကြောင့် သတိရှိပေးရတယ်နော်။ သတိထား
ပေးရပါတယ်။ သတိနဲ့ဉာဏ်နဲ့ ဉာဏ်နဲ့
သတိနဲ့နော်။ ယှဉ်တွဲထားရတယ် ဟုတ်
လား”

(တင်ပါ့ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၈၅

“အဲသလို တွဲတွဲပြီး ကြည့်လို့ရှိရင်
သန္တာန်ထဲမှာ အမှားပျောက်ပြီး အမှန်ရောက်
နိုင်တယ်နော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

အစွန့်တတ်မှ အနေမြတ်

“ကဲ... ဟုတ်ပြီ ဒကာ၊ ဒကာမတို့။
ခုနလေးက ပြောခဲ့တဲ့ သာဓကလေး ပြန်
ကောက်ကြစို့။ ဒီ ဒုတိယ အမျိုးသားသည်
သွားတော့သွားတယ်နော်။ သွားပင်သွားငြား
သော်လည်း သူက လိုချင်စိတ်က ကောက်
ကျစ်တယ်။ ပြန်ကောက်ကြည့်ဦး။ သူက
လှချင်တယ်နော်။ လှချင်လို့ ခြင်္သေ့ကြီးက
ပြောမယ်ဆိုတာ သိလို့သွားတာ။ တကယ်
အသက်စွန့်ရဲလို့ သွားတာဟုတ်ရဲ့လား”

(မဟုတ်ပါဘုရား)

၈၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“မောင်ရုပ်ဆိုးကျတော့ တကယ့်ကို
သေလည်းမထူး၊ ရှင်လည်းမထူးဘူးဆိုပြီး
တကယ့်ကို စွန့်စားပြီးတော့ကို သွားတာ။
ငါ့အတွက် လောကမှာနေလို့ ဘာထူးဦးမှာ
လဲဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ တကယ့်ကို စွန့်စွန့်စားစား
ဝီရိယနဲ့သွားတာ။ ဟို... ဒုတိယလူနဲ့ ဝီရိယ
ချင်းတူရဲ့လား။”

(မတူပါဘုရား)

“ဟို... ဒုတိယလူက တကယ်စွန့်စား
တာ ဟုတ်ရဲ့လား။”

(မဟုတ်ပါဘုရား)

“ဒုတိယလူက လောဘနဲ့ သွားတာ
နော်။ သွားကတည်းကိုက လှချင်လို့
လောဘနဲ့သွားတာ ဟုတ်ကဲ့လား။”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ရချင်၊ လိုချင်တဲ့စိတ်က ရှေ့ကရောက်
နေတယ်။ လိုချင်တဲ့စိတ်က ရှေ့တန်းကိုပြေး

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၈၇

နေတယ်။ ရှေ့တန်းပြေးတော့ ကပြီးပတ်
ပြရတော့လည်း ရှေ့တန်းက လောဘနဲ့ ပို
လှချင်နေပြန်တော့ ပြောစကား နားထောင်
ရဲ့လား”

(မထောင်ပါဘုရား)

“နားမထောင်တော့ ရည်မှန်းချက်ပြည့်
ရဲ့လား”

(မပြည့်ပါဘုရား)

“အောင်မြင်မှုကောရဲ့လား”

(မရပါဘုရား)

“လွန်ကဲတာကိုး။ ကဲ... ဒါကြောင့်မို့
လို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်တဲ့ ယောဂီများဟာ
ပထမလူလိုပဲ စွန့်စွန့်စားစား ဆောင်ရွက်
တတ်ရမယ်။ ဆရာသမားဆိုတဲ့ ခြင်္သေ့ရဲ့
ပြောပြတဲ့ စကားအတိုင်း မျှမျှတတ၊ စကား
လည်း တစ်သဝေမတိမ်း နားထောင်တတ်
ရမယ်။ သူသည် ခုနစ်ပတ်ဆိုရင် ရှေ့ကို

၈၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

နည်းနည်းလေးမှ မကျော်ပါဘဲနဲ့ ခုနစ်ပတ်
ပြည့်တာနဲ့ စိတ်တွေလည်း လှုပ်ရှားမှုမရှိပါ
ပဲနဲ့ ငြိမ်သက်စွာပဲ ခြင်္သေ့ကြီးရှေ့မှာ ရပ်
လိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဘဝမှာ သူလိုချင်
တဲ့ ငြိမ်းအေးတဲ့ အောင်မြင်မှု မရဘူးလား”
(ရပါတယ်ဘုရား)

မလှုပ်ကုန်၍ ငြိမ်ငြိမ်နေ

“အဲဒါဟာ ဒုတိယလူလို စိတ်တွေ
မငြိမ်သက်ပါပဲ ပိုလှအောင် ရှစ်ပတ်ပတ်
မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး ဝင်သလား၊ ငြိမ်ငြိမ်
သက်သက်နဲ့ ရပ်တာလား”

(ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နဲ့ ရပ်တာပါ
ဘုရား)

“အဲသလို ငြိမ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ငြိမ်း
အေးတဲ့ အောင်မြင်မှု မရဘူးလား”

(ရပါတယ်ဘုရား)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၈၉

“ငြိမ်လို့ ငြိမ်းရတာ မဟုတ်ဘူးလား”
(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)

“ငြိမ်ရင် ငြိမ်းတယ်နော်။ ဒါကြောင့်
ယောဂီများမှာ တရားအားထုတ်တဲ့နေရာမှာ
ဣရိယာပုတ်တိုင်းမှာ အထိုင်အထ၊ အသွား
အလာ၊ အစားအသောက်၊ ရေမိုးချိုးခြင်း၊
တွေကအစ အစစအရာရာမှာ ငြိမ်မနေရ
ဘူးလား”

(ငြိမ်ရပါမယ်ဘုရား)

“ရုပ်ကိုလည်း ငြိမ်အောင် စောင့်ရှောက်
ရသလို၊ နာမ်တရားတည်းဟူသော စိတ်တွေ
ကိုလည်း ငြိမ်အောင် စောင့်ရှောက်ရပါ
မယ်”

(တင်ပါ)

“စင်္ကြံ ကမ္မဋ္ဌာန်းတွေ ဆိုရင်လည်း
မျက်လုံးတွေကအစ ခြေလှမ်းလှမ်းတာက

၉၀ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

အစ၊ ကိုယ်လက်အမှုအယာ ပြုပြင်တာက
အစ ငြိမ်အောင် စောင့်ရှောက်ရမယ်နော်”
(တင်ပါ)

“တချို့ ယောဂီများဆိုရင် စင်္ကြံ
ကမ္မဋ္ဌာန်းများ လျှောက်လိုက်ပြီဆိုရင်
မျက်လုံးတွေက မငြိမ်ပါပဲနဲ့ ဟိုကြည့် ဒီ
ကြည့်၊ တောင်ကြည့် မြောက်ကြည့်နဲ့။
ကိုယ်လက် တွေကိုလည်း ဟိုလှုပ် ဒီလှုပ်နဲ့။
ခြေလှမ်းတွေဆိုရင်လည်း အလွန်တရာ ကျဲ
တာတို့၊ အလွန်တရာ စိပ်တာတို့၊ ကြွတာ
ဆိုရင် ခြေထောက်ကြီးတွေကို မြင်မကောင်း
အောင် တအားကြီးကို မြှောက်ကြွတာတို့
ရှိပါတယ်။ ဒီလိုမျိုးတွေ မလုပ်ရပါဘူး”
(တင်ပါဘုရား)

“စက္ခုဣန္ဒြေလေးအစ ခြေလှမ်းတာ
လေးထိ သတိကလေးနဲ့ငြိမ်အောင် ပြုပြင်
ရပါတယ်။ ရုပ်ငြိမ်မှလည်း စိတ်ငြိမ်သလို

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၉၁

စိတ်ငြိမ်မှလည်း ရုပ်ငြိမ်ပါတယ်။ ငြိမ်မှလည်း သမာဓိတွေ ဖြစ်လာမယ်။ ပညာတွေ ဖြစ်ခွင့်ရပြီး မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဆိုတဲ့ အောင်မြင်မှုပန်းတိုင်ကို လှမ်းမတက်နိုင်ဘူးလား။”

(တက်နိုင်ပါတယ်ဘုရား)

ပေါ်တာလိုက်ရှု ငြိမ်းအေးမှု

“ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒီနေ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတွေ ကျင့်ကြံပွားများ ကြိုးစားအားထုတ်တဲ့ ယောဂီများဟာ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ပတ်သက်လာရင် စွန့်စားရဲရပါမယ်”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

“ရှင်းပြီနော်။ ခန္ဓာက ဘယ်လောက်ပဲဖောက်ပြန်ဖောက်ပြန်၊ ဘယ်လိုပဲပေါ်ပေါ်၊ စိတ်က ဘယ်လောက်ပဲ လှုပ်ရှားမှုပဲပေါ်ပေါ်၊ စိတ်တွေ ခဏခဏ အပြင်ထွက်လို့

၉၂ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

လည်း စိတ်ဓာတ်တွေ မကျပါစေနဲ့။ စိတ်
ဓာတ်ကျတယ်ဆိုတာ ကုသိုလ်လား၊ အကု
သိုလ်လား”

(အကုသိုလ်ပါဘုရား)

“စိတ်ဆိုတာ ကိုယ့်သဘောမှ မဟုတ်
ဘဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ”

(တင်ပါ)

“သူ့သဘော သူဆောင်နေတာ ဟုတ်
လား။ စိတ်ထွက်ရင် ထွက်မှန်းသိ၊ သတိ
ကလေးနဲ့ ကပ်ထားလိုက် ဒါပဲ။ စိတ်ကူး
နေရင်လည်း ဪ... စိတ်ကူးနေပါပေါ့
လားလို့ စိတ်ကူးတာကို ကူးမှန်းသိလိုက်ရင်
ရပ်သွားတာပဲ ဟုတ်လား”

(တင်ပါ)

“ဒါဟာ တရားပဲ။ စိတ္တာနုပဿနာပဲ
နော်။ ကိုယ်က စိတ်ကူးပေါ်ရင်သာ ပေါ်

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၉၃

မှန်းသိအောင် ကြိုးစား။ ဝေဒနာပေါ်ရင်
ပေါ်မှန်းသိအောင် ကြိုးစား ဟုတ်လား။
ဘယ်အာရုံလေးပဲပေါ်ပေါ် ပေါ်တဲ့အာရုံလေး
ကို သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့ စောင့်
ကြည့် အကဲခတ်လို့ရှိရင် ပေါ်လာတဲ့ အာရုံ
မှန်သမျှတွေဟာ မြဲသလား၊ မမြဲဘူးလား”

(မမြဲပါဘုရား)

“ဘယ်အာရုံပေါ်ပေါ် ပေါ်ပြီး ပျက်စီး
နေတာပဲ။ ဖြစ်ပြီးပျက်စီးနေတဲ့ သဘောပဲ
ရှိပါတယ်။ စွန့်စွန့်စားစား ကြိုးစားဖို့သာ
လိုရင်းနော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“မျှမျှတတ အားထုတ်ပေးဖို့ပဲ လိုပါ
တယ် ဟုတ်လား”

(တင်ပါ့)

“ရှင်းပြီနော်”

(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)

၉၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“ပြီးတော့ ငြိမ်မှ ငြိမ်းတယ်တဲ့။ ငြိမ်ရင် ဘာဖြစ်တာတဲ့လဲ”

(ငြိမ်းပါတယ်ဘုရား)

“ငြိမ်းတယ်နော်။ ငြိမ်ရမယ်ဆိုတာ စိတ်ကိုပြောတယ်။ ဘာငြိမ်ရမှာလဲဆိုရင် စိတ်နော်။ စိတ်ငြိမ်မှ ကိုယ်ငြိမ်တယ်ဆိုတော့ ကိုယ်ရော စိတ်ရော ငြိမ်လာရမယ်လို့ ဆိုလိုတာ”

(တင်ပဲ့ဘုရား)

စွန့်စားမျှတ နိဗ္ဗာန်

“စိတ်ငြိမ်ရင် ကိုယ်ကာယကြီးလည်း ငြိမ်ပါတယ်။ စိတ်မငြိမ်ရင် ကိုယ်ကာယကြီးလည်း မငြိမ်ပါဘူး။ နားလည်တယ်နော်”

(တင်ပဲ့)

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၉၅

“ငြိမ်သက်မှုတော့ ရလာတယ်။ သို့သော် ငြိမ်သက်မှုရလာတယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ ဝေဒနာတွေ ပြင်းထန်လို့၊ ဝေဒနာကို တိုက်ထုတ်နေလို့ ငြိမ်နေတာကတစ်မျိုး၊ နောက်ပြီး စိတ်ကူးတွေယဉ်ပြီးတော့ ငြိမ်နေတာကတစ်မျိုး။ မှတ်စိတ်နဲ့ အာရုံနဲ့ကိုက်လို့ ငြိမ်နေတာကတစ်မျိုး ဟုတ်တယ်နော်။ အဲဒီ ငြိမ်နေတာတွေထဲမှာ မှတ်စိတ်နဲ့၊ အာရုံနဲ့ ကိုက်ညီပြီး ငြိမ်နေဖို့ လိုအပ်တယ်နော်”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဝေဒနာရဲ့ ဖြစ်ပျက်ကို ဉာဏ်နဲ့မြင်ပြီးတော့ ငြိမ်နေမယ်ဆိုရင် အဲသလို ယောဂီများရဲ့ ငြိမ်ခြင်းဟာ ‘ငြိမ်း’ လာမှာပေါ့”

(တင်ပါ့ဘုရား)

“ဪ... လောဘအစရှိတဲ့ အကုသိုလ်တရားတွေ ငြိမ်းလာမယ်။ အကုသိုလ်

၉၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

အပူဓာတ်၊ အလောင်ဓာတ်တွေ ငြိမ်းရင်
ဆင်းရဲမှာလား၊ ချမ်းသာမှာလား”

(ချမ်းသာမှာပါဘုရား)

“သူတစ်ပါးက ပေးမှာလား၊ ကိုယ်က
ကြိုးစားရမှာလား”

(ကိုယ်က ကြိုးစားရမှာပါဘုရား)

“ဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီလို
ကုသိုလ်စွမ်းအားလေးတွေ မိမိသန္တာန်ထဲမှာ
ရှိမယ်။ အားထုတ်လိုတဲ့စိတ်လည်း ရှိမယ်။
ကြိုးစားအားထုတ်တဲ့ စွမ်းအားလည်း ရှိ
မယ်။ ကဲ... သဒ္ဓါ ဝီရိယ ဆန္ဒလေးတွေ
လည်းရှိမယ်။ ဒီကုသိုလ်စွမ်းအားလေးတွေ
မရမချင်း ငါ အားထုတ်မယ်ဆိုပြီး ကဲ...
ထိုင်တဲ့အခါမှာလည်း မျှမျှတတ၊ ရပ်တဲ့
အခါမှာလည်း မျှမျှတတ၊ စားတဲ့အခါမှာ
လည်း မျှမျှတတ၊ လျောင်းထိုင်ရပ်သွားဆို

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၉၇

တဲ့ လေးပါးသောဣရိယာပုတ်ထဲမှာ သတိ
ထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာအသိနဲ့ ကြည့်လိုက်
မယ်ဆိုရင် အရှင်ခံမှန်သမျှတွေဟာ ဖြစ်ပြီး
ပျက်စီးနေလို့ ဘာသစ္စာ”

(ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)

“လှမ်းပြီးကြည့်နေတာလေးက ဘာ
သစ္စာ”

(မဂ္ဂသစ္စာပါဘုရား)

“သေသွားတာက ဘာသစ္စာပါလိမ့်”

(သမုဒယသစ္စာပါဘုရား)

“ငြိမ်းတာက ဘာသစ္စာ”

(နိရောဓသစ္စာပါဘုရား)

“သစ္စာလေးပါး ပေါ်မပေါ်”

(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)

“သစ္စာလေးပါး ထိုက်မထိုက်”

(ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)

၉၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

“ကဲ... သစ္စာလေးပါး ထိုက်အောင်
စွန့်စွန့်စားစား မျှမျှတတနဲ့ ကြိုးစားကာ
ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆီသို့ မျက်မှောက်ပြုအောင်
ကြိုးစားနိုင်ကြပါစေ”

(သာဓု... သာဓု... သာဓု)

သုခီအတ္တာနံ ပရိဟရန္တ၊

တရားအားထုတ်ခါနီး ပရိကံပြုရန်

အဟံဘန္တေ၊ သံသာရဝဋ္ဋ ဒုက္ခတော၊
မောစနတ္ထာယ၊ ဣမံ အတ္တာနံ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
ဓမ္မဿ၊ သံဃဿ၊ အာစရိယဿ၊ အတ္တာ
ယ ဇီဝိတံ နိယျာဒေမိ ပရိစ္ဆဇာမိ။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-တပည့်
တော်သည်၊ သံသာရဝဋ္ဋ ဒုက္ခတော-
သံသရာတည်းဟူသော ဝဋ်ဆင်းရဲဘေး
အပေါင်းမှ၊ မောစနတ္ထာယ-လွတ်မြောက်ပါ
ရစေခြင်း အကျိုးငှာ၊ ဣမံ အတ္တာနံ-ဤ
ဓန္ဒာငါးပါးကို၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရားအား
လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ-တရားတော်မြတ်

၁၀၀ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

အား လည်းကောင်း၊ သံဃဿ-သံဃာ
တော်အရှင်မြတ်အား လည်းကောင်း၊ အာစရိ
ယဿ-ဆရာမြတ်အား လည်းကောင်း၊
အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ၊ ဇီဝိတံ-ရုပ်နှင့်နာမ်ကို၊
နိယျာဒေမိ-အပ်နှင်းပါ၏။ ပရိစ္ဆဇာမိ-
လှူဒါန်းစွန့်ကြံပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဇီဝိတံ-စဆမာနောပိ၊ သိက္ခာ ပဒါဟံ၊
နစဇာမိ။ ဇီဝိတံ-ရုပ်နှင့်နာမ်ကို၊ စဆမာနော
ပိ-စွန့်လွှတ်ငြားသော်လည်း သိက္ခာပဒံ-
ကိုယ်ကျင့်သီလတော်မြတ်ကို၊ အဟံ-တပည့်
တော်သည်၊ နစဇာမိ-မစွန့်လွှတ်ပါ အရှင်
ဘုရား။

အရှင်ဘုရား - တပည့်တော်များသည်၊
တရားအား ထုတ်ဆဲခဏ၌ ကြောက်ခြင်း၊
လန့်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ပူဆွေးခြင်း၊ ကိုယ်
ဆင်းရဲ၊ စိတ်ဆင်းရဲကင်း၍ အားထုတ်ဆဲ

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၀၁

အားထုတ်လတ္တံ့ဖြစ်သော ဒါန၊ သီလ၊
စေတနာကံနှင့်တကွ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်
မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်
မှောက်ပြုရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

ရတနာသုံးပါး မိဘ၊ ဆရာသမား တို့အား ကန်တော့ရန်

ဩကာက ဩကာသ ဩကာသ
ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံတည်းဟူသော
အပြစ်ခပ်သိမ်း ပပျောက်ငြိမ်း၍ အသက်
ရှည်စွာ အနာမဲ့ရေး ရန်ဘေးကင်းကြောင်း
ကောင်းမှုမင်္ဂလာ ဖြစ်ပါစေခြင်း အကျိုးငှာ
ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာ
ရတနာတည်းဟူသော ရတနာသုံးပါး ဆရာ
သမားတို့ကို အရိုအသေ အလေးအမြတ်
လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့
ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၀၃

ကန်တော့ရသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ
စေတနာတို့ကြောင့် တပည့်တော်တို့ အား
ထုတ်ဆဲ အားထုတ်လတ္တံ့ဖြစ်သော ဒါန၊
သီလ၊ စေတနာကံနှင့်တကွဝိပဿနာဉာဏ်
သည် မဂ်ဉာဏ်သို့ ကျေးဇူးပြု၍ နိဗ္ဗာန်သို့
မျက်မှောက်ပြုရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

တရားအားထုတ်ပြီး အနန္တော အနန္တငါးပါးကို ပူဇော်ရန်

ဣမာယ ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ၊ ဗုဒ္ဓံ
ပူဇေမိ၊ ဓမ္မံ ပူဇေမိ၊ သံဃာ ပူဇေမိ။

ဣမာယ-ဓမ္မာနု ဓမ္မပဋိပတ္တိယာ-မဂ်
လေးတန် ဖိုလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်
သော ဤလောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား
လျော်သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဓမ္မံ-တရားတော်မြတ်ကို၊

၁၀၄ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

သံဃာ-သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းကို(မိဘ
ဘိုးဘွား ဆရာသမားများကို)၊ ပူဇော်-ပူဇော်
ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုတောင်း

အဒ္ဓါ ဣမာယ ပဋိပတ္တိယာ ဇာတိ
ဇရာ ဗျာဓိ မရဏမှာ ပရိမုစ္ဆိသာမိ။

ဣမာယပဋိပတ္တိယာ-မဂ်လေးတန်
ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ဤ
လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးအား လျော်
သော ကျင့်ဝတ် ပဋိပတ်ကြောင့်၊ ဇာတိ
ဇရာ ဗျာဓိ မရဏမှာ-ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊
အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းတို့မှ၊ အဒ္ဓါ-
မချွတ်ဧကန်၊ ပရိမုစ္ဆိသာမိ-လွတ်မြောက်
ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၀၅

အမျှဝေ

ဤသို့ပြုရ မြတ်ပုညကြောင့် အမတ
ခေမံ ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို ဧကန်ထုတ်ချောက်
ရောက်စေသော်။

ယနေ့ယခု အားထုတ်သမျှ မြတ်ဘာဂ
ကို မိဘဆရာ မျိုးသဟာနှင့် ကိုယ်မှာစောင့်
ကြပ် ကိုယ်စောင့်နတ်က အရင်းစ၍ ရှိသမျှ
လုံးစုံ ဘုံသုံးဆယ့်တစ် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ရှိရှိ
သမျှ ဝေနေယျတို့ ရကြပါစေ ပေးငှဝေ
သည် များထွေသာစွာ ခေါ်စေသော်။

(ကုသိုလ် - အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်
မူကြပါကုန်လော့။ အရိယာသူတော်ကောင်း
တို့ ပို့သအပ်သော မေတ္တာနဲ့၊ အကျွန်ုပ်တို့
အားထုတ်ရသော ကုသိုလ်မှန်သမျှတို့ကို
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာဖြင့် သာဓု သာဓု
သာဓု) (သုံးကြိမ်)

၁၀၆ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

မေတ္တာပို့

- ကဲ - မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းကြမယ်။
- အထက်အရပ်မှာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း လက်ငင်းချမ်းသာကြပါစေ။
 - အောက်အရပ်မှာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း လက်ငင်းချမ်းသာကြပါစေ။
 - အနန္တစကြဝဠာ များသတ္တဝါ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း လက်ငင်းချမ်းသာကြပါစေ။
 - တရားဟော တရားနာ ဘေးရန်ကွာ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။ အန္တရာယ်ကင်း ဘေးတွေရှင်း လက်ငင်း ချမ်းသာကြပါစေ။
 - ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန်ကွာ ကျန်းမာ ကြပါစေ။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘေးရန် ကွာ ချမ်းသာကြပါစေ။

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၀၇

- မေတ္တာနှလုံး ကိုယ်စီသုံး ရွှင်ပြုံးကြပါစေ။
- မေတ္တာရန်သူ ဒေါသမှု အပူကင်းပါစေ။
- မေတ္တာရေစမ်း ကိုယ်စီဖြန်း အေးချမ်းကြပါစေ။
- ခန္တီ၏ရန် ဒေါသမာန် တွန်းလှန်နိုင်ပါစေ။
- ခန္တီနှလုံး ကိုယ်စီသုံး ရွှင်ပြုံးကြပါစေ။
- တို့မေတ္တာစွမ်း ကမ္ဘာလွမ်း အေးချမ်းကြပါစေ။
- တို့မေတ္တာစွမ်း ကမ္ဘာလွမ်း ငြိမ်းချမ်းကြပါစေ။

ဆွမ်းသုံးဆောင်ခါနီး မေတ္တာပို့

ယနေ့ အရုဏ်ဆွမ်း လှူဒါန်းကြကုန်သော အလှူရှင်မိသားစုတစ်တွေ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ။ ကိုယ်ဆင်းရဲ ကင်းကြပါစေ။ စိတ်ဆင်းရဲ ကင်းကြပါစေ။ ကိုယ်စိတ်

၁၀၈ စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း

နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာဖြင့် မိမိတို့ ခန္ဓာဝန်ကို
ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

ယနေ့မွန်းတည့်ဆွမ်း
အချို့ပွဲဖျော်ရည်

လှူဒါန်းကြကုန်သော အလှူရှင်မိသား
စုတစ်တွေ ဘေးရန်ကင်းကြပါစေ။ ကိုယ်
ဆင်းရဲကင်းကြပါစေ။ စိတ်ဆင်းရဲကင်းကြ
ပါစေ။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာစွာဖြင့်
မိမိတို့ ခန္ဓာဝန်ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေ။

ဆွမ်းသုံးဆောင်ခါနီး ဆင်ခြင်ရန်

ဤသည့်စားဖွယ်၊ အမယ်မယ်ကို၊ မြူး
ရယ်မာန်ကြွ၊ လှပရေဆင်း၊ ပြည့်ဖြိုးခြင်း
ငှာ၊ မသုံးပါဘူး။ လေးဖြာဓာတ်ဆောင်၊ ဤ
ကိုယ်ကောင်သည်၊ ရှည်အောင်တည်လျက်၊
အသက်မျှတမ်း၊ မမောပန်းငြား၊ ဘုရား

စွန့်နိုင်မှစွမ်း နိဗ္ဗာန်လှမ်း ၁၀၉

သာသနာ၊ ကျင့်နှစ်ဖြာကို၊ ကျင့်ပါနိုင်စေ၊
ဝေဒနာဟောင်းသစ်၊ မဖြစ်စေရ၊ ယာပိုက်မျှ
လစ်၊ ခပ်သိမ်းပြစ်ကို၊ မဖြစ်လေအောင်၊
ချမ်းမြေ့အောင်ဟု၊ သုံးဆောင်မှီဝဲပါသတည်း။

ယနေ့ယခု၊ ပြုပြုသမျှ၊ မြတ်ဘာဂကို
သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော၊ ဝေနေ
ယျ၊ ဒုက္ခိတ သုခိတ၊ သတ္တဝါမှန်သမျှ၊
အနန္တတို့ကို၊ ကုသိုလ်ပြုလုပ်၊ အကျွန်ုပ်တို့
က၊ အမျှကုသိုလ်၊ ဖေးဝေလို၏။ အမျှရ
ကြ၍ ချမ်းသာကြပါစေသော်။

[အမျှ... အမျှ... အမျှ ယူတော်မူကြ
ပါကုန်လော့ သာဓု... သာဓု... သာဓု]
(သုံးကြိမ်)

